

Malý přehled velkého spiknutí

**Zároveň ospravedlnění
vydavatelského programu
„Pro Fide Catholica“**

Z německého originálu *Kleiner Überblick über die große Verschwörung –
Zugleich eine Rechtfertigung des Verlagsprogramms „Pro Fide Catholica“*
Verlag Anton A. Schmid, Durach 2013
přeložil © Jaroslav Voříšek 2014

Vydaly katolické stránky:
www.spiknuti-proti-cirkvi-a-lidstvu.com

Obsah

Úvodní slovo editora českého překladu	4
O co usiluje vydavatel Anton A. Schmid?	
K čemu je jeho program „Pro Fide Catholica“?	5
Varování a nařízení papežů	6
Zednáři potvrzují varování papežů	7
Církev přesto zednářům nadbíhá	9
Zednáři jako bojová organizace protikřesťanského Židovstva	12
Záměrné ničení katolické církve její judaizací	14
Téměř naprostý úpadek katolické církve je způsoben její judaizací	20
Nadále pokračující protikřesťanství Židů	21
Oficiální aparát kdysi katolické církve jako frontová židovská organizace	25
Potomek rabínů na „papežském“ trůně	27
Hrozící světová říše Antikrista (= židovského Pseudomesiáše)	29
Judaizovaná církev jako horlivý průkopník	
protikřesťanského světového státu	35
Odporovat světovému protikřesťanskému státu židovského Pseudomesiáše	
je striktní povinností – bude-li třeba, až k mučednictví!	38
Obrazová část	42

Úvodní slovo editora českého překladu

V době, kdy je na místě obava, že se již vyplnilo proroctví Naší Paní z La Saletty: „*Církev upadne do temnoty, svět do chaosu...*“, je třeba tím spíše mít na paměti, co napsal páter de Clorivière, že „nikdo nemá slepě důvěřovat osobní autoritě“ a naopak má zachovávat věrnost tomu, co vždy učila svatá, katolická, apoštolská a římská Církev před zhoubným II. vatikánským koncilem (1962-1965). Ale ani to nestačí – je třeba Církev milovat a hájit ji proti útokům i pronásledováním, jimž je vystavena.

Postavit se pod korouhev Ježíše Krista a Jeho pravé Círky však současně také nevyhnutelně znamená přijmout odvážně a vytrvale boj proti Kristu nepřátelskému táboru Satana a jeho synagogy. Naším ideálem jako skutečně věřících katolíků může být jen ten, který nám ukázal papež Pius XI. ve své velké encyklice o Kristu Králi „*Quas primas*“ z roku 1925: obrana a šíření Kristova království nejen v jednotlivých duších, nýbrž i ve společnosti, v samotných státech.

„... Je tedy jen oprávněné, když se vydavatelství Anton A. Schmid a jeho autoři energicky brání proti hereticko-apostatické judaizaci katolické víry a církve. Proč však potom ve svém obranném boji nezůstávají na teologické, resp. religiózní půdě, a vydávají se také do oblasti profánní politiky? Zcela prostě proto, že Židovstvo spolu se svými frontovými organizacemi ‚zednářstva‘ a ‚církve II. vatikánského koncilu‘ se energicky snaží čistě pozemský koncept – protikladný nadpřirozenému království Ježíše Krista – uskutečnit cestami mocenské politiky. Judaismus ve velké světové politice již téměř dvě století neskrývaně pracuje na vytvoření onoho ‚Jednoho světa‘, z něž dokonce i pouhá památka na nenáviděného Ježíše Krista má být naprosto vyhlazena!“

„Vlastně už dávno nic nového. Již roku 1992 v předním mexickém týdeníku ‚Proceso‘ Velkokomandér Nejvyšší Rady Zednářů Mexika, Carlos Vazques Rangel, odhalil, že – citováno doslova! – ‚v osmi domovních blocích, tvořících stát Vatikán, jsou činné čtyři lóže skotského obřadu. Mnozí vysocí vatikánští hodnostáři jsou zednáři, a v jistých zemích, kde se církev nemůže přímo angažovat, jsou to lóže, kdo se potají stará o záležitosti Vatikánu‘.“

Předkládaná studie vydavatelského programu „*Pro Fide Catholica*“ (Za katolickou víru) je mistrovsky komprimovaný přehled židovsko-zednářského spiknutí proti oltáři a trůnu, Církvi a svobodným národům s cílem zřízení protikřesťanské jednosvětové diktatury.

Autor na zcela autentických materiálech dokládá a analyzuje stále rychleji postupující judaizaci celé Círky. Ta se samozřejmě týká i „katolické“ církve v České republice, která je právě tak, jako všude jinde, již v rukou odvěkých nepřátel Krista! Kardinál Miloslav Vlk a biskupové Malý, Lobkowicz, Graubner, Radkovský atd., jsou členy zednářských lóží! (Miroslav Dolejší, 1999.) František kardinál Tomášek († 1992) byl Položid a zednář; je proto jen logické, že podporoval Chartu 77, přestože mu bylo dobře známo, že je to organizace zednářská, ateistická a komunistická. Naše největší tragédie spočívá v tom, že nemáme pravověrné duchovenstvo (M. Dolejší, 1992).

„Jak ovšem mnozí chtějí lpění na božsky zjeveném a neomylně předkládaném učení římsko-katolické víry sloučit s holdováním vysoce zasvěcenému židovskému zednáři jako ‚konzervativnímu papeži‘, to zůstává jejich tajemstvím. Vydavatelství Anton A. Schmid se svým krédem ‚*Pro Fide Catholica*‘ takové teologicky neospravedlnitelné počínání rozhodně odmítá jako objektivně schizofrenní.“

A všechno výše i dále řečené se nestalo až po II. vatikánském koncilu, jak si nepochopitelně dodnes namlouvají mnozí „sedisvakantisté“ a „tradicionalisté“; koncil byl už jen viditelným důsledkem!

„Stoupenci bludů se dnes již nemusejí hledat v řadách otevřených nepřátel, ale skrývají se – což vyvolává obavy a znepokojení – v samotném srdci Církve. ... Již tedy ne z vnějšku, nýbrž z jejího samotného nitra osnují její zkázu. Nebezpečí vězí již téměř v útrobách a krvi Církve“ (svatý Pius X., encyklika „Pascendi“, 1907!).

Máme zde pečlivě shromážděnou, jednoznačnou dokumentaci spolehlivých faktů, jaká by se ve své kompaktnosti a přesvědčivosti jen stěží našla jinde.

Vzdor množství informací (více než 140 exaktních pramenných dokladů) čtivé dílo, náležitě uspořádané myšlenkově i chronologicky, je zvláště vhodné k sdělování dosud nic netušícím současníkům.

Nakonec ještě doporučený „návod k použití“ knížky. Studie je koncipována jako tematický a logický sled historie (převážně) židovského podvracení a judaizace katolické církve. Čtenář by se tedy měl nejdříve věnovat samotnému textu bez odvádějícího přihlížení k velmi početným poznámkám pod čarou. Teprve poté by si tam měl prohlédnout uváděné prameny jako důkaz naprosto korektní citace.

O co usiluje vydavatel Anton A. Schmid? K čemu je jeho program „Pro Fide Catholica“?

Žijeme v čase největšího duchovního chaosu. „Orientace“ a „ukazatelé cesty“ jsou sice všude slibovány, doporučovány, ba i vnucovány, ale až příliš často se ukazují jako bezzásadové unášení na vlně ducha doby, jako neúmyslné nebo přímo záměrné klamání. V žádné jiné oblasti nepůsobí tato dezorientace osudněji a katastrofálněji, než právě v římsko-katolické víře.

Stále ještě existuje církev, která si říká římsko-katolická, a je všeobecně za takovou pokládána. Pořád ještě vládou ve Vatikánu papež a kurie, na více než tisíce biskupských stolcích po celém světě sedí biskupové, označující se za římsko-katolické a také jsou za ně považováni. Ještě je zde papežem, jeho biskupy i nižším klérem oficiálně zastupována věrouka, prohlašující se za římsko-katolickou.

V této církvi, odvolávající se *už jen* na poslední, II. vatikánský koncil (1962-1965) jako na svůj základ, však skutečně již není téměř nic tak, jak bývalo. Její učení, bohoslužba i oficiálně praktikovaná morálka se stále viditelněji odlišují od závazně zjevené víry, aniž by to jejímu papeži, jejím biskupům, kněžím, řeholníkům i laikům sebemeně vadilo – a to i přesto, že ti musejí bezpodmínečně vědět o zásadní neměnnosti římsko-katolické víry, a také že každé vědomé odchýlení od této víry je těžce hříšným vzepřením proti závaznému božimu zjevení, proti jednomu jedinému, trojjedinému Bohu Otci, Synu a Duchu Svatému. Musí jim být známo, že trojjediný Bůh za každé takové vědomé odmítání jednou pro vždy zjevené pravdy hrozí nepředstavitelně strašným, věčným trestem pekla, a také musejí vědět, že řečená hrozba neodvratně postihne bez výjimky každého, kdo se před smrtí kajícím neobrátí.

Vydavatel, jeho autoři a spolupracovníci jsou věřící římsští katolíci. Díky nezfalšované katolické víře vědí, že jsou zde na zemi jenom proto, „aby Boha milovali, Jemu

sloužili, a tím přišli do nebe“, tj. stali se na věky blaženými. Díky téže katolické víře je jim známo, že jedinou alternativou k tomu je věčné zatracení. Nechtějí nic jiného, než prací pro větší slávu Boží a šířením Kristova království zachránit co možná nejvíce nesmrtelných duší.

Jako věřící římsští katolíci vydavatel, jeho autoři a spolupracovníci se zděšením sledují svatým Pavlem prorokovaný, rychle postupující „velký odpad“ od pravé víry pod klamným zdáním setrvávání v „katolické“ církvi a v domnělé jednotě s „papežem“, resp. „biskupy“. S bolestí pozorují nesmírnou moc svodů, jež zde působí, a proto hledali skutečné původce řečeného svádění. Svou naléhavou otázku našli v zásadě zodpovězenou již v tradičním učení předkoncilních papežů. Z něj vycházejíc a poslušni jejich příkazů se snaží o co možná nejširší a současně do hloubky jdoucí odhalování ďábelského podvodu, který od 60. let minulého století vtahuje do své neblahé, neodolatelné moci stále rychleji a stále širší kruhy. Současně tyto podvodně za „katolické“ vydávané bludy ustavičně konfrontují s autentickými římsko-katolickými pravdami víry, aby tím všechny ochotné naslouchat buď v tradiční pravé víře posílili, nebo je k ní navrátili a tím jí je uchránili.

Varování a nařízení papežů

Vydavatel, jeho autoři a spolupracovníci hájí nezfalšovanou římsko-katolickou víru proti jejím zjevným i skrytým nepřátelům, věrni zářnému vzoru a jasným příkladům mj. následujících papežů:

Papež Klement XII., který roku 1738 v bule „In eminenti“ odsoudil spiklenecké rejdy roku 1717 oficiálně založeného zednářstva. Papež se tam odvolal na svou povinnost „*jako věrný služebník bdít dnem i nocí v čele rodiny Páně, aby lidé takového druhu... nezkažili srdce lidí prostých, a nevinné duše aby nenápadně neubili.*“¹

Papež Benedikt XIV., jenž roku 1751 toto odsouzení obnovil a znovu doložil *spiknutí lóži proti Církvi a katolickým panovníkům.*

Papež Pius VI., který roku 1775 naléhavě varoval před – doslova! – „*sektami zhouby, které dokonce dokázaly proniknout až do svatyně.*“

Papež Pius VII., jenž v ediktu proti zednářům z roku 1814 vyslovil podezření, „*že ti nechtějí svrhnout pouze trůny, nýbrž také náboženství, a to obzvlášť jediné pravé náboženství Ježíše Krista...*“

Papež Lev XII., který roku 1826 ve svém apoštolském listu „Qua graviora“ výslovně mluvil o zednářském spiknutí a biskupy zapřisahal: „*Odhalujte (svým věřícím) lstivost sektářů a ukazujte jim prostředky, jimiž se před nimi chránit!*“

Papež Pius VIII., jenž roku 1829 zednářské podvracení pranýřoval následujícími slovy: „*Tito lidé, jež pod tajuplnou přísahou zachovávají tajemství svých nedovolených společností a všemi prostředky skrývají, co se v jejich shromážděních děje, jsou tím nejvyšš podezřelí z oné hanebnosti, ... zdvihající se proti každé autoritě v svaté církvi i v občanské společnosti.*“

¹ Cit. podle: Jacques Ploncard d'Assac, *Das Geheimnis der Freimaurer*, Stuttgart 1989, str. 151-194; dále všude až po Pia XI. včetně podle téhož.

Papež Řehoř XVI., který si v roce 1846 pozval spisovatele Jacquesa Crétineau-Jolyho a dal mu výslovně následující úkol: „*Prosíme vás, naostřete své pero a slibte nám, že se žádnými překážkami nenecháte odradit od psaní dějin tajných společností i jejich následků.*“

Papež Pius IX., jenž při početných příležitostech demaskoval zednářské spiknutí a napsal: „*Aby mohli snadněji zkazit čisté a neměnné učení katolické církve, a ostatní lépe klamat a lákat je do pasti svých bludů, nešetří nepřátelé ani manévry, ani pletichami, aby tím dokonce samotný Apoštolský stolec nechali nějakým způsobem vypadat jako spolupachatele a ochránce jejich pomatenosti.*“ (Poznámka: Právě to se již mezitím stalo, pouze s tím rozdílem, že zdánlivě na papežském stolci sedící „spolupachatel a ochránce“ není platný papež!)

Papež Lev XIII., který nejenže v roce 1884 sepsal celou encykliku („Humanum genus“) proti zednářům, ale také r. 1892 konstatoval, že lóže již pronikly až do duchovenstva (!): „*Zednářští sektáři se snaží svádět nižší klérus svými sliby. Za jakým účelem? Nic není snadnější uhodnout. ... Jejich cílem je nepozorovaně si pro sebe získat služebníky svatých věcí, a poté, co je polapí do sítě nových myšlenek, udělat z nich rebely proti legitimní vrchnosti.*“ (Poznámka: Nebo dnes, jenom s opačným znaménkem, udělat z nich zaslepené a zuřivé stoupence *falešné* vrchnosti!)

Svatý papež Pius X., jenž se již v roce 1907 – tedy před více než sto lety (!) – nebál v encyklice „Pascendi“ prohlásit: „*Stoupenci bludů se již dnes nemusejí hledat v řadách otevřených nepřátel, ale skrývají se – což vyvolává obavy a znepokojení – v samotném srdci Církve... Již tedy ne z vnějšku, nýbrž z jejího samotného nitra osnují její zkázu. Nebezpečí dnes již vězí téměř v útrobach a krvi Církve.*“

Papež Benedikt XV., který spisu msgre Ernesta Jouina „Proti náboženství nepřátelským sektám“ udělil své *apoštolské požehnání*.

Papež Pius XI., jenž v roce 1922 povzbuzoval téhož msgre Jouina „*mluvit o těchto tajných společnostech, které jsou vždy připraveny podporovat jakékoli nepřátele Boha a Církve*“.

Zednáři potvrzují varování papežů

Vzdor ustavičné snaze o striktní utajování skutečně není nouze o odpovídající svědectví samotných lóží.

* V listu „Frankfurter Allgemeine Zeitung“ (26. 7. 1997) Ingeborg Harms k zednářstvu poznamenává: „Až příliš snadno jsou v jeho zkoumání ponechávány stranou temné aspekty jako pouhá folklorní dekorace. ... Zasněžení, vyvolávání duchů a tajnůstkářství zednářů lze proto považovat za **protirituály kultu křesťanských církví.**“²

² Ingeborg Harms in: „Frankfurter Allgemeine Zeitung“, 26. 7. 1997.

* Bývalý Velmistr Velkého Orientu Francie, Jacques Mitterrand, před několika málo desetiletími potvrdil: „Nestačí nám být ve svých chrámech skrytou republikou; **my jsme současně i proticírkví...**“³

A to rozhodně nejsou jen prázdná slova:

* Teprve když zednářstvo začalo masivně podporovat kremace **jako zbraň proti církvi**, získalo pevnou půdu pod nohama; roku 1869 rozhodl mezinárodní zednářský kongres v Neapoli o podpoře kremací **jako úderu proti Vatikánu**.⁴

* Italský Velmistr Adriano Lemmi v listu ze 17. února 1886 ministerskému předsedovi Itálie, který se zdál být nakloněn dohodě s papežem, pohrozil, „že zednářské lóže nyní zaměří pozornost veřejného svědomí na **intriky Vatikánu** a vystupňují do krajnosti jeho bdělost“.⁵

* Vysokostupňový zednář Thankmar von Münchhausen ohledně katolické Francie 19. století přiznává: „Třetí republika byla velkou dobou francouzského zednářstva. Stát, na jehož výstavbě se podílelo, byl **jeho** státem. Čtyři desetiletí do první světové války byla ve znamení **proticírkevního boje**, jenž roku 1905 vyvrcholil **odlukou církve od státu**.“⁶

* Z úst Velmistra Velkého Francouzského Orientu a současně senátora M. Delpecha 20. září 1902 zaznělo: „Triumf Galilejského trval dvacet století, ale teď je jeho čas pryč. Zednářští bratři, můžeme s radostí konstatovat, že jsme **nebyli bez účasti** na takovém vítězství nad falešným prorokem. **Římská církev**, postavená na galilejském mýtu, se **začala rychle rozkládat ode dne**, kdy bylo založeno **organizované zednářstvo**.“⁷

* V Mexiku, kde zednáři ještě nedávno vládli zcela otevřeně, také dál zuřil ne-skrývaný boj proti Církvi: „12. února 1987 vláda, složená **hlavně ze zednářů**, rozhodla o následujícím zákonu: **Duchovní**, který by se opovážil kritizovat vládu, bude potrestán čtyřmi až sedmi lety **vězení** nebo **pokutou**, jež v místní měně odpovídá astronomickým cifrám (zhruba tříletému průměrnému platu dělníka).“⁸

Terčem lóží není pouze katolická víra, nýbrž také na ní spočívající morálka:

* Lóže považují samy sebe za „laboratoře idejí“. Důležité zákony a reformy jsou tam **připravovány** ještě **před** jejich schválením parlamentem: „... **odluka státu od Církve**, státní [**radikálně laicistické**] školství... **antikoncepce** a **potraty**...“ nevzrušeně vypočítává vysokostupňový zednář von Münchhausen.⁹

³ Cit. podle: Josef Stimpfle, *Die Katholische Kirche und die Freimaurerei*, in: tentýž, *Im Dienst am Evangelium. 25 Jahre bischöfliche Verkündigung und Weisung. Ein Querschnitt*, Donauwörth 1988, str. 332.

⁴ *Lexikon für Theologie und Kirche*, 2. vyd. Freiburg in Brsg. 1961, díl VI. sl. 915 ad., cit. podle: „Beiträge zur geistlichen Erneuerung aus dem katholischen Glauben“, říjen/listopad 1998, str. 24.

⁵ Cit. podle: Vinzenz Kreyenbühl, *Geheime Mächte in der Weltpolitik. Zeitbetrachtungen*, Olten 1923, str. 28.

⁶ Thankmar v. Münchhausen, „Laboratorium der Mittelschicht. Die französischen Freimaurer und die Politik“, in: „Frankfurter Allgemeine Zeitung“, 18. 5. 1996.

⁷ Cit. podle: P. Herbert Thurston S.J., in: „SAKA-Informationen“ 19 [1994] 89.

⁸ „Kölner Kirchenzeitung“ č. 20/1991, str. 4.

⁹ Thankmar v. Münchhausen, „Laboratorium der Mittelschicht. Die französischen Freimaurer und die Politik“, in: „Frankfurter Allgemeine Zeitung“, 18. 5. 1996.

- * To také odpovídá: „[Gustav] Heinemann byl zednář... Svůj zhoubný vliv jako politik však uplatňoval přes ministra spravedlnosti, když ten pak **zrušil paragrafy o pornografii** v dosavadní formě a **liberalizoval celkové právo na sexualitu**... Díky Heinemannovi naši zemi zaplavila povodeň špíny nebývalých rozměrů.“¹⁰
- * Ve Francii hodnostář Velkého Orientu, Henri Caivallet, jako dlouholetý senátor od roku 1970 předložil celou řadu návrhů zákonů proti křesťanské morálce, mezi nimi o „**euthanasii** (označenou za „právo rozhodnout o své smrti“), **umělem oplodnění** a naprosté beztrestnosti vyvolávání veřejného pohoršení **homosexuály**“.¹¹
- * V roce 1997 francouzský senátor Biarnès, také člen nejmocnější zednářské organizace Grand Orient de France, znovu přednesl návrh „ohledně práva na důstojnou smrt“, tedy legalizaci **euthanasie (= sebevraždy!**).¹²

Církev přesto zednářům nadbíhá

V křiklavém rozporu s naléhavými varováními a příkazy papežů, ale přirozeně také a především s celou římsko-katolickou vírou a mravoukou, se katolická církev – resp. to, co je stále ještě za katolickou církev považováno – během II. vatikánského koncilu a zvláště pak po něm nepokrytě vrhla kolem krku své smrtelné nepřítelkyni, „**proticírkví**“ (!).

K poznání toho nám stačí porovnat pokoncilní papeže, zvláště Jana Pavla II. a Benedikta XVI., s oním „žádoucím profilem ideálního papeže“, jaký již roku 1903 vylíčil zednářský časopis „Acacia“, když se po smrti Lva XIII. sešlo konkláve:

- * „Papež, který **uvolní** příliš těsně utažené **okovy dogmatismu**; nepopřeje sluchu fanatickým a hereze denuncujícím teologům; jenž **nechá pracovat exegety na jejich vlastních cílech**; omezí se na zachování jednoty, jež by byla spíše **solidaritou mezi různými odnožemi církve**; nezačne spor s vládami; jenž praktikuje a doporučuje **toleranci mezi ostatními náboženstvími**, a to i k volnomyšlenkářství, a který **neobnoví exkomunikaci zednářů**.“¹³

Neexistuje ani jediný bod tohoto zednářského výčtu přání z roku 1903, který by Jan Pavel II., resp. Benedikt XVI. věrně a doslova nesplnili! – Vždyť také jimi vedená církev již dávno odpovídá onomu ideálnímu obrazu, který francouzský zednář Jean Izoulet vykreslil roku 1925 s naprostou důvěrou; šlo mu

- * o „přivedení celého světa... k fundamentálnímu a **univerzálnímu náboženství**, k občanskému a výhradnímu náboženství; což znamená nechat triumfovat obě ideové mocnosti, které vedou lidstvo k **dvojímu konečnému cíli pokroku**, totiž k **zsvětštění církvi a sloučení vlastí**“,¹⁴ k němuž zvláště poslední papeži

¹⁰ Gaston Nossi, *G.R.E.C.E. Faux Dieux et authentiques démons*, Villegenon 1981, str. 21.

¹¹ „Lectures Françaises“ č. 511, listopad 1999, str. 20.

¹² „Acacia“, září 1903, cit. podle: Anonymus, „Mystère d'iniquité. Enquête théologique, historique et canonique“, Reuland 2000, str. 10 ad.; tam znovu cit. podle: „Lecture et Tradition“ čís. 94, březen/duben 1982.

¹³ Jean Izoulet, *La Rentrée de Dieu dans l'École et dans l'État*, vyd. Albin Michel 1925, str. 538, cit. podle: Félix Causas in: „Sous la bannière“ č. 82, březen/duben 1999, str. 26.

¹⁴ „El Informador“, 4. 6. 1963

pokoncilní církve mimořádně přispěli ustavičným podporováním jak „evropského sjednocení“, tak i „Jednoho světa“.

Jasná a nepřehlédnutelná známka toho, že celý oficiální aparát římsko-katolické církve během II. vatikánského koncilu i po něm obrátil na kurz zednářské proticírkve, ba že jej kompletně přijal, jsou tak početné, že je zde místo pouze na několik příkladů převážně z novější doby:

- * Již papež **Jan XXIII.** byl po svém skonu oficiálním úmrtním oznámením **Velkolóže Západního Mexika** ve velkém denním listu vychvalován jako ten, kdo přišel „**revolučně změnit ideje, myšlenky a rituály římsko-katolické liturgie**“. – A dále se tam říká: „Encykliky ‚Mater et Magistra‘ a ‚Pacem in Terris‘ zásadně změnil **myšlení a pojetí v prospěch práv člověka** a jeho svobody. Lidstvo ztratilo velkého člověka, a **zednáři u něj oceňují** jeho vznešené zásady, lidství a postoje **velkého liberála**.“¹⁵ – Mezitím byl Jan XXIII. „**blahoslaven**“!
- * Již více než rok **před** ukončením II. vatikánského koncilu **vysoký zednář 33. stupně** Yves Marsaudon usoudil: „Myslíme si, že **zednář, hodný toho jména**, nemůže ani cítit nic jiného, než **čistou radost z neodvolatelných výsledků koncilu**.“¹⁶
- * Při úmrtí **Pavla VI.** v červenci 1978 Velmistr italského Velkého Orientu, Giordano Gamberini, v úvodníku zednářského časopisu „Rivista Massonica“ prohlásil: „... Je to **po prvé**, kdy vládce největšího západního náboženství zemřel **bez jakéhokoli nepřátelského postoje k zednářům**.“¹⁷
- * „Terence Cook z New Yorku, jeden z nejvýznamnějších amerických kardinálů, v roce 1980 přednesl projev ke shromáždění 3 000 zednářů. Kardinál přítomně nadchl slovy, že **zednáři a katolíci by se měli vzájemně uznávat jako přátelé**.“ – Doslova prohlásil: „Vím o vaší pevné víře v Nejvyšší bytost, **Velikého Stavitele Všemohúru**, i o náboženství vašich členů, odpovídajícím svatým písmům, a **blahopřeji** vám k oddanosti těmto starým hodnotám.“¹⁸
- * Hildesheimský biskup **Josef Homeyer**, dříve po dlouhá léta nejvlivnější tajemník Německé biskupské konference, byl podle údajů seriózní informační služby prokazatelně **zednář**. A nikomu to nevadilo!¹⁹
- * Slovenský kardinál **Ján Korec** za svůj „celoživotní boj za **ideály volnosti, rovnosti a bratrství**“ – tedy za ideály zednářstva – obdržel v devadesátých letech „nejvyšší státní vyznamenání Francie, přijetí do Čestné legie“. A navíc jsou to právě „**noviny papeže**“, které věc **pochvalně připomněly**!²⁰
- * **Jean-Claude Desbrosse**, kněz francouzské diecéze Autun, byl, jak vyplývá ze zednáři zadané anonce v rozšířeném pařížském deníku „Le Figaro“ z 9. prosin-

¹⁵ „El Informador“, 4. 6. 1963.

¹⁶ Yves Marsaudon, *L'oecuménisme vu par un franc-maçon de tradition*, vydav. Vitiano, Paříž 1964, str. 4.

¹⁷ „Simple Lettre“ č. 105, červenec/srpen 1997; tam citováno podle: „Lectures françaises“ č. 261, leden 1979.

¹⁸ Texte Marrs in: „Flashpoint“, č. 7/červenec 1997, str. 2.

¹⁹ „PHI-Deutschlanddienst“, 31. 7. 2000, str. 291.

²⁰ „L'Osservatore Romano“, 31. 8. 2001, str. 4.

ce 1999, „**se svolením církevní vrchnosti** z roku 1980... od té doby členem Velké Národní Francouzské Lóže“ i několika dalších odnoží zednářstva.²¹

- * Za **Luise Salat Gusilise**, „**Velmistra** Gran Logia de España“ (Velkolóže Španělska), byla počátkem února 1996 „**se svolením kompetentních církevních kruhů** sloužena **katolická tryzna** v bazilice Santa Maria del Mar v Barceloně“. Německý zednářský časopis jásal: „Opatem Jusepem Dalmauem poprvé zdůrazněným **smířením mezi katolickou církví a španělským zednářstvem** nabylo jeho kázání historické dimenze.“²²
- * 16. června 1996 byla v hamburském katolickém kostele „**katolickým**“ **farářem** sloužena zádušní mše podle **ložového obřadu** za zemřelého **zednáře**, který nebyl katolík ani podle jména. Kompetentní biskup **Averkamp** i jeho světití biskup **Jaschke** následně na dotaz prohlásili, že prý **neviděli žádný důvod** k veřejnému zakročení proti dotyčnému faráři!²³
- * Počátkem listopadu 2002 se za „**zednáře** Velkolóže Francie sloužily religiózní pohřební obřady v katedrále Saint André v Bordeaux“.²⁴
- * 10. září roku 2004 se za bývalého **Velmistra Velkého Orientu Francie**, Christiana Pozzo di Borgos, odsloužily „**religiózní pohřební obřady** v remešském kostele Saint-Jacques“.²⁵
- * Autor knihy „**Evangelium volnomyšlenkáře**“ a vicerektor „**katolické**“ univerzity v belgické Lovani, **jezuíta Ringle**t, 22. dubna 1999 v pařížském hlavním sídle **Velkého Orientu Francie** pronesl v **uzavřeném ložovém zasedání** přednášku na téma „**filosofický vývoj volnomyšlenkáře**“.²⁶
- * Týdeník „Rheinischer Merkur“ je finančně napojen na „kapačky“ údajně katolické **Německé biskupské konference**... Na jaře 2002 otiskoval „**exkluzivní**“ překlad série příspěvků z „**Foreign Affairs**“, tedy z tiskového orgánu amerického **vysokostupňového polotajného zednářského grémia** „**Council on Foreign Relations**“ (CFR).²⁷
- * Gérard Desportes, **dobře známý zednář** Velkého Orientu Francie, se r. 2003 stal šéfredaktorem „**katolického**“ listu „La Vie“ („Život“).²⁸
- * V lednu 1996 **Velký Orient Itálie** nabídl nikomu menšímu, než „papeži“ **Janu Pavlu II.**, „**Cenu Galileo Galileiho 1996**“, „**nejvyšší vyznamenání italských ložových bratrů** pro nezednáře“. Zdůvodnění: „Vyznamenaný se během svého pontifikátu vždy zasazoval **za hodnoty univerzálního zednářstva**.“²⁹
- * Roku 1997 rovněž po Galileo Galileim nazvaná **cena zednářstva USA** byla přiznána právě zemřelému kardinálu **Josephu Bernardinovi** z Chicaga, který s ohlášeným propůjčením ceny ještě stačil **vyсловit souhlas**. „U rakve zesnu-

²¹ „Kirchliche Umschau“ č. 2, únor 2000, str. 12.

²² Br. Vitus Seibold Kraft in: „Humanität“, č. 3 (květen/červen) 1996, str. 22.

²³ „Informationen aus Kirche und Welt“ č. 8-9/1999, str. 1.

²⁴ „Lectures françaises“ č. 550, únor 2003, str. 48.

²⁵ „Lectures françaises“ č. 571, listopad 2004, str. 29.

²⁶ „Lectures françaises“ č. 512, prosinec 1999, str. 21.

²⁷ „Rheinischer Merkur“ č. 10, 8. 3. 2002, str. 10.

²⁸ „Lectures françaises“ č. 557, září 2003, str. 44.

²⁹ Římský dopisovatel Bernhard Hülsebusch, in: „Die Rheinpfalz“ (Ludwigshafen), 15. 1. 1997.

lého kardinála stáli **čestnou stráž zednáři v zástěrách a s hodnostními odznaky**.³⁰

- * Na závěr **Janem Pavlem II.** osobně celebrowaného **Světového setkání mládeže** v Paříži 1997 vytvořili účastníci „**řetěz bratrství**“, jinak známý pouze z lóžového rituálu. „Myšlenka bratrského řetězce měla vyjít od pařížského kardinála **Lustigera**, který je jak židovského původu, tak i **vysokostupňový zednář**.“³¹
- * Zednář Wolfgang Bittner roku 1996 s radostí konstatoval: „Po II. vatikánském koncilu již **odpadá** v novém církevním zákoníku (CIC) zmínka o **zednářstvu** jako **zakázané** organizaci,“ a dodal k tomu, že „to je **pro zednáře krásný příklad porozumění ze strany katolické církve**.“³²
- * 16. června 2003 nemohl a snad už ani nechtěl samotný veřejný televizní kanál **ARD** nadále popírat, že „**Vatikán je infiltrován zednáři**“, a sice již „**po desetiletí zásadně**“, resp. „**směrodatně**.“³³
- * Vlastně dávno nic nového – již r. 1992 v předním mexickém týdeníku „Proceso“ **Velkokomandér Nejvyšší Rady Zednářů Mexika**, Carlos Vazques Rangel, odhalil, že – citováno doslova – „v osmi domovních blocích, tvořících **stát Vatikán**, jsou činné neméně než **čtyři lóže skotského obřadu**. **Mnozí vysocí vatikánští hodnostáři jsou zednáři**, a v jistých zemích, kde se církev nemůže přímo angažovat, **jsou to lóže, kdo se potají stará o záležitosti Vatikánu**.“³⁴

Zednáři jako bojová organizace protikřesťanského Židovstva

Je-li tedy kdysi katolická Církev z největší části již nejen infiltrovaná, nýbrž doslova dobytá a radikálně změněná svým smrtelným nepřítelem, zednářstvem, proč se potom vydavatelství Anton A. Schmid nespokojí s odhalováním, pranýřováním a potíráním zednářského ničení Církve? Proč se obrací i proti Židům a vytýká jim totéž?

Odpověď zní: činí to proto, že zednářstvo a Židovstvo **nelze posuzovat odděleně**. – A to ani a) organizačně, ani b) ohledně jejich nanejvýš protikřesťanského a protikatolického směru úderu, ani c) vzhledem k jejich aktuálnímu dobytí a přeměnění (to znamená: zničení!) katolické Církve. Tyto tři aspekty si postupně blíže prohlédneme. Nejprve tedy co nejtěsnější organizační i personální propojení obou Kristu krajně nepřátelských mocností.

- * Židovský novinář a spisovatel **Bernard Lazare** roku 1894, ještě tedy s poměrně krátkým časovým odstupem od skutečností, jimiž se zabývá, konstatuje: „Je ... jisté, že **Židé stáli dokonce u kolébky zednářstva, kabbalističtí Židé**, jak prokazují jisté dodržované rituály; v letech, kdy francouzská revoluce postupovala, velmi pravděpodobně v ještě větším počtu vstupovali i do nejvyšších rad těchto společností a sami tajné společnosti i zakládali. **Židé byli kolem Weisshaupta i portugalského Žida Martineze de Pasqualis**, organizovali **početné**

³⁰ „Prisma Informationsdienst“, 27. 8. 1997, str. 4.

³¹ „PHI-Deutschlanddienst“ č. 31-32/1997, str. 225.

³² Wolfgang Bittner, *Angriffe gegen die deutsche Freimaurerei 1970-1995. Die Antithese. Ein Beitrag zur Gegenwartsgeschichte der deutschen Freimaurerei* (Quellenkundliche Arbeit Nr. 37 der Forschungsloge QUATUOR CORONATI No. 808, Bayreuth), Bayreuth 1996, str. 70.

³³ „PHI-Deutschlanddienst“ č. 25-26/2003, 1. 7. 2003, str. 179.

³⁴ „Proceso“, 25. 10. 1992.

iluminátské skupiny ve Francii a rekrutovali mnoho stoupenců, zasvěcovaných do učení o obnově. Martinistické lóže byly mystické, zatímco ostatní řády zednářstva spíše racionalistické; to nás opravňuje říkat, že tajné společnosti představovaly **obě stránky židovského ducha** – praktický racionalismus i panteismus, končící někdy až v kabbalistické theurgii. Lze snadno ukázat na **shodu obou těchto tendencí**, na alianci Cazotteho, Cagliostro, Martineze, Saint-Martina, hraběte de Saint-Martin i von Eckartshausena s encyklopedisty i jakobíny, stejně jako na způsob, jímž bez ohledu na vlastní protiklady dospěli k **témuž výsledku**, totiž k **oslabení křesťanství**.³⁵

A protože oba směry zednářstva představují jen „obě stránky židovského ducha“, je také počet židovských členů lóží **proporcionálně mnohem vyšší** k celkovému počtu obyvatelstva.

- * K roku 1920 počet *židovských* členů lóží v Anglii činil asi 43 000 podle údajů švýcarského katolického kněze Vinzenze Kreyenbühla.³⁶ – To bylo zhruba 15 procent všech tehdy v Anglii žijících Židů obojího pohlaví od kojenců až po starce. Kdyby křesťanští Angličané byli v *témže poměru* lóžovými bratry, muselo by zednářstvo v Anglii mít 7,5 milionu členů – tedy o čtvrtinu více, než oněch zhruba šest milionů, z nichž se skládá **celé světové zednářstvo!**
- * V USA měla kolem roku 1940 každá lóže „podle vzoru anglického systému ‚kaplana‘ neboli ‚chaplaina‘, duchovního, který se vedle bible staral o nezbytný zbožný nátěr. Tím chaplainem není vždy protestantský duchovní, nýbrž často také – **rabín!**“³⁷

Nechceme tvrdit, že všichni ti Židé, kteří v tak velkém počtu do lóží vstupují, jsou schizofrenní, lze však právem usuzovat, co konstatoval již náš informátor Bernard Lazare: zednářstvo jakožto výrazová forma „**židovského ducha**“ nezbytně slouží **židovským zájmům**, zvláště pak „**oslabování křesťanství**“, resp. katolické Církve. K tomu lze znovu uvést nesčetné konkrétní doklady. My se zde spokojíme se třemi:

- * Již zmiňovaný Velmistr italského Velkého Orientu, **Adriano Lemmi**, ve svých 24 letech 14. ledna 1846 v Konstantinopoli rabínskou obřízkou ve vší formě **přestoupil na židovství**.³⁸ Celá jeho činnost Velmistra se řídila jedním jediným mottem: **Boj proti klerikalismu!**, čímž se rozuměl právě o církevní stát oloupený **papež** i **celá katolická Církev**. ... **Satanská nenávisť ke Kristu** dohnala **židovského zednáře Lemmiho** – podle svědectví později obráceného zednáře 33. stupně **Domenica Margiotty** – dokonce až tak daleko, že „odtok z latrín v prvním poschodí Palazzo Borghese (kde byl Grand Orient Itálie v nájmu) nechal přestavět tak, aby ten **vytékal na oltář** v níže ležícím patře, a **nad vchod k latrínám dal pověsit na hlavu postavený krucifix** s nápisem, vyzývajícím zednáře při odchodu si **odplivnout!**“³⁹

³⁵ Bernard Lazare, *L'Antisemitisme. Son Histoire et ses Causes*, (1894), reprint Ligugé/Vienne 1969, str. 167.

³⁶ Kreyenbühl, str. 120.

³⁷ Kurt Fervers, *Die Hochgrade der Freimaurerei. Eine nationalsozialistische Streitschrift zur Politik der internationalen Freimaurerei*, 2. erw. Aufl. Berlin 1942 (rozšíř. reprint Brémy 1992), str. 134.

³⁸ Franco Adessa in: „Chiesa viva“, duben 2005, str. 22.

³⁹ A. Z. in: „Chiesa viva“, prosinec 2001, str. 15. pozn. 3.

- * Když přední americko-židovský politik **Oscar Salomon Straus** (1850-1926) „navštívil římského starostu Ernesto Nathana, potomka frankfurtských Rothschildů, i jeho spolupracovníka, politického vůdce mezinárodního židovského zednářstva Žida Mazziniho, byla zaranžována také schůzka v ‚rezidenci kardinála Rampolly‘, který, jak Straus říká, ‚(byl) považován za nejschopnějšího a nejskvělejšího možného kandidáta na papeže mezi kardinály, a připomínalo se, že platil za logického nástupce Lva XIII., což znamenalo, že by byl pravděpodobně papežem zvolen, nebýt protestu rakouského císaře...“⁴⁰ – Jak známo, byl Židům tolik drahý kardinál Mariano **Rampolla** del Tindaro po své náhlé smrti za pontifikátu sv. Pia X. podle vlastních zanechaných dokumentů odhalen nejen jako **vysokostupňový zednář**, ale dokonce jako vůdčí člen kabbalisticko-satanistického „**Ordo Templi Orientis**“ (O.T.O.)...!
- * V roce 1988 byl dolnosaský vrchní rabín **Henry G. Brandt** předsedou „Koordinačního výboru společnosti pro židovsko-křesťanskou spolupráci“, tj. organizace, jež se podle vlastních údajů zasazuje za „**bratrství lidí bez rozdílu rasy a víry**“. Takový program je ovšem naprosto identický se **zednářským**, a rabín Brandt skutečně také **současně zasedá v lóži**. Norbert Homuth dokonce publikoval snímek, na němž je rabín **oděný zednářskou zástěrou**.⁴¹ – Následujícího roku 1989 byl tentýž rabín Henry G. Brandt v „**novinách papeže**“ poznovu se zcela zednářským tvrzením (obratně relativizujícím nárok katolické víry na absolutní jednotu) souhlasně citován, „že mírové soužití **příslušníků tří mono-teistických náboženství**“ v izraelském vzdělávacím centru je „**příkladem** pro koexistenci ve Svaté zemi i **ve světě**“.⁴²

Záměrné ničení katolické církve její judaizací

Zednáři a protikřesťanské Židovstvo chtějí jedinou pravou Církev Kristovu nejen „**oslabovat**“, což svého času Lazare uvedl jako **již viditelný** rezultat jejich snažení, nýbrž ji v budoucnu **zcela vyhubit** pozměňováním, tedy zfalšovat a tudíž i zničit její Bohem zjevené věrouky popíráním ústředních pravd víry **ve prospěch židovských bludů**. Pouze proto, aby to mohli uskutečnit snadněji a nenápadněji, je **současně** jedi-ně pravé, božsky ustavené náboženství Bohočlověka Ježíše Krista systematickým snižováním stavěno na stejnou úroveň se všemi falešnými a bludnými, čistě lidmi zkonci-povanými „náboženstvími“ ustavičným „dialogem“ včetně pořádání společných „mod-lítebních“ akcí.

Příslušné výroky vůdčích židovských osobností jsou již nejméně 150 let tak jasné a jednoznačné, že si nelze přát lepších. Když list „Allgemeine Jüdische Wochenzeitung“ roku 1990 neomaleně tvrdil: „Křesťané si mohou dosvědčovat Ježíše jako zachránce a krále světa. **Žádný Žid se nebude pokoušet je od toho odrazovat**“,⁴³ pak je to zjevně nepravda.

⁴⁰ Arthur W. Terminiello, *The Illuminati and the Catholic Church*, reprint Arabi, Louisiana (USA), 1992, str. 6 ad.; citáty jsou převzaty z autobiografie Oscara S. Strause, *Under four administrations – from Cleveland to Taft*, Houghton Mifflin Co., 1922, str. 345-348.

⁴¹ Norbert Homuth, *Die Verschwörung des Antichristus*, Nürnberg o. J. (1990), str. 48.

⁴² „L'Osservatore Romano“, 29. 3. 1991, str. 15.

⁴³ „Allgemeine Jüdische Wochenzeitung“, 19. 9. 1990, str. 7.

- * Během 11. kongresu holandského „**katolického**“ „Hnutí 8. května“ 13. května 1995 v Den Haagu se „paní **Hanneke Gelderblomová jako představitelka Židovstva** chopila slova. Vyzvala účastníky, aby ve svých církvích agitovali **proti Ježíši Kristu. ‚Vyznání, že Ježíš je Synem Božím, musí zmizet!‘**, zvolala a dodala: **‚Židé to prostě neakceptují!‘**⁴⁴
- * Ale také v samotném týdeníku „Allgemeine Jüdische Wochenzeitung“ se necelého půl roku po výše citovaném opačném tvrzení požaduje, že katolíci musejí upustit od svého „nároku na absolutnost“ (tedy také od **nároku na pravdu** své božsky zjevené víry, protože pravda platí vždy absolutně, jako že 2 x 2 je **vždy a všude 4**): „Zbývá doufat, že křesťanští teologové objeví realitu, totiž **absurditu nároku na absolutnost**.“⁴⁵
- * „**Předělávání**“ katolických věroučných pravd je v plném proudu již dávno, tedy od konce II. vatikánského koncilu. V roce 1978 se **Nahum Goldmann**, bývalý **předseda Světového židovského kongresu**, nepokrytě radoval: „Od té doby existuje **smíšená komise ze Židů a katolíků**, jež se schází třikrát do roka za účelem **odstranění nebo pozměnění sporných míst v katolických knihách**. Sahá to od školních **katechismů a učebnic**, užívaných v seminářích i na katolických univerzitách, až po **liturgii** a především **velkopáteční mši**. Práce postupuje velice pomalu, neboť musí být respektována nezávislost každého jednotlivého biskupa, i proto, že jde o stovky antisemitských pasáží v textech. **Ty musejí být vymýceny v každé zemi a v každém jazyce**, a to ještě léta potrvá.“⁴⁶
- * A nejen to: „katolická“ církev má také v **strikním rozporu se svou dvoutisíciletou věroukou** uznat „zákonnost“ moderního státu Izrael. ... Roku 1991 byl vrcholný židovský funkcionář, **Michel Friedman**, citován s chytrácky jemně vyděračskou tezí: „**Dokud** se papež **zdráhá** uznat stát Izrael, je politika i postoj katolické církve **v rozporu s její angažovaností v křesťansko-židovské společnosti**... Tím by oficiální církev nesla **těžkou odpovědnost za antisemitismus**, kterým Židé v Evropě po staletí trpěli.“⁴⁷
- * V lednu 1994 vznesl anglický **rabín Jeffrey Cohen** veřejně řadu dalekosáhlých **požadavků** na další **judaizující falšování katolické víry**. Mezi jiným má katolická církev „uznat“, že „**protižidovská místa v Novém zákoně** nebyla sepsána z vnuknutí Ducha Svatého, nýbrž že jde o **nedůstojné výmysly falešných proroků**, fanatických vůdců a revizionistických historiků Evangelia“. Dále má být „**zakázáno taková místa citovat**“ nebo je „užívat za téma kázání, číst je jako poučení v kostele či šířit rozhlasem a televizí“. Kromě toho se má vyhlásit, „že všechny takové početné texty v učebnicích jsou **zakázány** a musejí být považovány za **rasistickou literaturu**, nedůstojnou jednoho z velkých náboženství, označující **jedovatými výrazy farizeje, zákoníky, členy velerady a tím ve skutečnosti Židy za nepřátele církve**“. A konečně má Církev také zavést zcela nový, židovský „kult mučedníků“ vložením „do své liturgie **mod-**

⁴⁴ Inge Blümel in: „Der Fels“ 26 (1995) 226.

⁴⁵ Sabine Hatscher in: „Allgemeine Jüdische Wochenzeitung“, 28. 2. 1991.

⁴⁶ Nahum Goldmann, *Das jüdische Paradox. Zionismus und Judentum nach Hitler*, Köln – Frankfurt 1978, str. 255-258 (na jedné z těchto stran).

⁴⁷ „Allgemeine Jüdische Wochenzeitung“, 14. 3. 1991.

litby za 6 milionů Židů, kteří zahynuli při holocaustu, **spolu s výrazem pokání za své hříchy činů a opomenutí, i za své učení proti Židům**“!⁴⁸

- * Roku 1996 přichází *Oxford University Press* v New Yorku se **zcela novou verzí Bible**, která se poslušně zařídila podle všech výše citovaných požadavků: „Právnickým slohem formulované rozhodnutí již **nadále neklade Židům odpovědnost za Kristovu smrt**. ... Příslušné škrty byly již provedeny v 1. Listu Thessalonickým 2,14-15 (,... totéž zajisté utrpěli jste od svých soukmenovců, jak i oni od Židů. Ti totiž i Pána Ježíše zabili, i proroky.‘) ... V dopisu novinám ‚The Times‘ **rabín Romain ze Židovské informační & mediální služby (Jewish Information & Media Service)** řečené změny **uvítal**.“⁴⁹
- * Roku 1894 Žid **Bernard Lazare** položil velice příznačnou otázku, která je současně úplným přiznáním: „Je-li Žid **vždy** nenávislně protikřesťanský – říkám **plný nenávisti**, a **protože je Žid**, tedy již **podle definice** protikřesťanský, stejně jako i protimuslimský tak, jak se staví proti všemu, co není jeho zásadou –, ptám se, zda si tím **nezachoval jen své prastaré pocity**?“⁵⁰
- * Tyto „**prastaré pocity**“ tentýž Lazare již dříve popsal takto: „**Gójem** Makabejců, **minim** učitelů (Talmudu) se stal **křesťan**, a **na křesťany se vztahují všechna slova nenávisti, hněvu a zuřivého zoufalství**, která jsou v této knize... Pro křesťany byl Žid zvrhlou bytostí, ale pro Židy **byl křesťan gójem**, ohavným cizákem, tím, kdo se neštítí znečištění, kdo vyvolený národ hubí, je tím, pod kým Juda trpí. **Slovo gój zahrnuje všechnu zuřivost, veškeré opovržení a nenávist pronásledovaného Izraele k cizákům...**“⁵¹
- * To však vůbec **nesouhlasí** – jen **údajně** nejprve od křesťanů vyšlé pronásledování v žádném případě není skutečným důvodem řečené nenávisti. Přesně sto let po Lazarem jej Žid **Israel Shahak** koriguje: „Judaismus je proniknutý **velmi hlubokou nenávistí ke křesťanství**, spojenou s jeho neznalostí. Takový postoj byl přirozeně později posílen křesťanským pronásledováním Židů, ale z **největší části s ním nesouvisí**. A skutečně se datuje již z doby, kdy křesťanstvo **bylo ještě slabé a (v neposlední řadě) samotnými Židy pronásledované, a podíleli se na tom i Židé, kteří nikdy nebyli křesťany obtěžováni a dokonce se jim od nich dostávalo pomoci**. ... Zmíněný negativní postoj spočívá hlavně na dvou bodech. **Za prvé na nenávisti a zlovolném urážení Ježíše**. Za druhé **je křesťanství jako náboženství rabínským učením chápáno jako modlářství z teologických důvodů, spočívajících většinou v neznalosti**.“⁵²

Tato nesmírná nenávist ke Kristu byla také nejvlastnějším motivem oné ustavičně podvrtné protikatolické práce Židovstva, jejíž historické etapy až do konce 19. století **Bernard Lazare** bezostyšně naskicoval:

- * Katolický středověk: „V době, kdy **katolicismus a křesťanská víra tvořily základ státu**, bylo **revolučním činem** s nimi bojovat nebo dodávat zbraně těm, kdo je napadali. Ale teologové, apelující na rozum, mohli tehdy skončit pouze

⁴⁸ Cit. podle: Michèle Reboul, in: „Monde et Vie“ č. 567, 30. 6. 1994, str. 13.

⁴⁹ „David Irving’s Action Report“, 10. 1. 1997.

⁵⁰ Lazare, str. 172.

⁵¹ Tamtéž, str. 146.

⁵² Israel Shahak, *Jewish History, Jewish Religion. The Weight of Three Thousand Years*, 3. vyd. London – Boulder/Colorado (USA) 1995 (1. vyd. 1994), str. 97 ad.

u kontroly dogmat, a proto u jejich otřesení. Exegeze a svobodné bádání jsou pro katolicismus nevyhnutelně zhoubné; **jsou to Židé**, kdo vytvořili biblickou exegezi, a jsou to znovu oni, kdo **jako první kritizovali křesťanskou věrouku a křesťanské vyznání víry**.⁵³

- * Humanismus a renesance: „Během těchto let, **ohlašujících renesanci**, se stává **Žid vychovatelem**; učil vzdělance hebrejsky, zasvěcoval je do **tajemství kabbaly** poté, co jim otevřel brány arabské filosofie... **Vyzbrojoval je proti katolicismu obávanou exegezí**, již rabíni po staletí **pěstovali a uspořádávali**, exegezí, kterou **protestantismus** a později **racionalismus** dokázaly užívat.⁵⁴
- * Protestantický rozkol víry: „Je to **židovský duch**, kdo triumfoval s **protestantstvím**. **Reformace** byla v jistém ohledu **návratem k starému ebionismu** [judaizujícímu bludu/sektě] evangelického věku... **Většina protestantských sekt byla položidovská** a později protestanti hlásali **protitrinitářské učení**. V počátcích se protestantismus v Německu snažil získat také Židy, a z tohoto hlediska je **analogie mezi Lutherem a Mohamedem** charakteristická. **Oba svá učení dostávali z hebrejských zdrojů**, oba si přáli svoje **nově stanovená dogma** nechat **požehnat troskami Izraele**.⁵⁵
- * Epocha „osvícenství“: „Rovněž by bylo třeba prozkoumat, jaký v celém tom **hrozném protikřesťanství 18. století** byl příspěvek – neříkám přímo Židů, nýbrž **židovského ducha**. Nesmí se zapomínat, že v 17. století učenci, vzdělanci jako Wagenseil, Bartolucci, Buxtorf a Wolf oprášili z pozapomnění **staré knihy hebrejské polemiky**, tedy spisy, které trojjedinost, vtělení, **dogma a vyznání víry napadají** s židovskou neomaleností a logikou, **zformovanou Talmudem**. ... Nejenže publikovali dogmatická a kritická pojednání *Nizzachon* a *Chizuk Emuna*, ale rovněž překládali **blasfemické hanopisy** na Ježíšův život, jako *Toledot Jeschu*, a 18. století opakovalo neuctivé bajky a legendy farizejů 2. století, které se současně nacházejí u Voltaira i Parnyho, jejichž racionalistickou, ostrou a realistickou ironii pak znovu oživili **Heine, Börne a d'Israeli**, a jejichž argumentační učitelská síla se poté znovu objevila u **Karla Marxe** a elán svobodomyslných hebrejských rebelií u velikého nadšence **Ferdinanda Lassalla**.⁵⁶

Na nenávisti Židovstva ke Kristu a křesťanství se ani ve 20. a 21. století nic podstatného nezměnilo:

- * Koncem 19. století, ještě za Lazareho života, chrlil uznávaný židovský historik **Heinrich Graetz** jed a žluč proti Církvi a křesťanství. V roce 1880 si na to postěžoval dokonce i sám katolíkům tak nepřátelský, vysoce postavený protestant Heinrich von Treitschke. „Jedenáctý svazek Graetzových ‚Dějin Židů‘,“ říká Treitschke, „káže od první do poslední stránky **nenávist, divokou nenávist ke křesťanství**“ – „Pan Graetz nazývá křesťanstvo... **arcinepřitelem**, který přijal spásu od židovství, a za to je teď vězni a plive na něj“ (str. 389). ... ‚Když se Židé nechávají pokřtít, pak tím **přecházejí do nepřátelského tábora**‘ (172), neboli ‚opouštějí tím pramen živé vody a nechávají se občerstvovat z obíleného

⁵³ Lazare, str. 163.

⁵⁴ Tamtéž, str. 76.

⁵⁵ Tamtéž, str. 77.

⁵⁶ Tamtéž, str. 166.

hrobu‘ (183). A tak se pořád dál řinou urážlivé řeči o ‚svévolné dceři zotročené matky‘, o ‚ukřižovaném Bohu‘, o ‚propasti, již křesťanstvo vyhloubilo mezi sebou a rozumem‘.⁵⁷

- * Tataž nenávist trvá nezměněná ještě o sto let později. Izraelský Žid Israel Shahak to zná z vlastních pozorování. ‚**Zákon**, jenž Židům přikazuje **každý výtisk** Nového zákona, který jim padne do ruky, **pokud možno veřejně spálit**, nejenže stále ještě platí, ale je také skutečně dodnes praktikován; tak například pod přímým dohledem Yad Le’akhim – **izraelským ministerstvem kultu podporované židovské religiózní organizace** – byly 23. března 1980 v Jeruzalémě **veřejně spáleny stovky výtisků Nového zákona**.‘⁵⁸
- * Podobně velká je i židovská nenávist k nástroji utrpení našeho Spasitele, k svatému Kříži. ... **Rabín Adin Steinsaltz** ‚jeden z nejvýznamnějších ortodoxních učenců Izraele‘, roku 1994 časopisu ‚Der Spiegel‘ přiznal: ‚**Ještě za mých časů se ve škole** znaménko plus + psalo jenom s horní částí +, aby tak nevznikl kříž. **Nechuť ke kříži** jako pouhé formě byla **tak veliká**, že se projektanti Tel Avivu pokud možno **vyhýbali pravouhlému křížení ulic** v centru.‘⁵⁹
- * Stejně tak se Židům **oškliví** i připomínka **narození Krista**. Na podzim 1999 vrchní izraelský rabinát co nejpřísněji **zakázal** všem hotelům v zemi připouštět slavení ‚**vánoč**, silvestra nebo ‚podobných svátků‘. Rovněž jim ‚zapověděl vystavovat cizí symboly‘, například **vánoční stromky**. ‚Kde by zůstal židovský charakter tohoto státu, kdybychom dovolili vánoční svátky a stromky?‘, zvolal představitel vrchního rabinátu v knesetu.⁶⁰
- * Dokonce i podivný ‚katolík‘ Konrad Löw roku 1991 přiznal, jak je ‚těžké vyhnout se konstatování, že **protikřesťanský** duch určuje **myšlení směrodatných ortodoxních rabínů**.‘⁶¹
- * Nenechává o tom pochyb ani ‚Izraelská ročenka 2001‘, v **Izraeli tištěná židovská publikace**; vysvětluje se tam totiž: ‚Podle talmudského Židovstva je **křesťanství svou podstatou modlářské** kvůli ‚**rouhavým nárokům**‘ osoby, zvané ‚**Kristus**.‘⁶²

Židovské protikřesťanství je **třeba brát doslovně**, protože biblicky prorokovaný **Antikrist** jako zdánlivý ‚Mesiáš‘ je Židy nejen toužebně očekáván, nýbrž má dokonce vyjít ze samotného Židovstva a jím také být uveden na trůn.

- * Roku 1994 chasidský Žid Herman Branover v interním časopisu psal: ‚[Právě zemřelý **lubavičský] rabín [Menachem Mendel Schneerson]** mi rovněž dodal pocit a pochopení, že žijeme ve **věku Maschiach [Mesiáše]**, jehož příchod se nejenže bezprostředně blíží, nýbrž již nastal. **Záleží na našich činech, udělat jej viditelným**. Budeme-li podporovat a zintenzivňovat boj rabínů za lepší svět, osvícení světlem tóry a proniknutí vřelostí k ‚Ahawat Israel‘ (miluj svého

⁵⁷ Heinrich von Treitschke, *Ein Wort über unser Judentum. Separatabdruck aus dem 44. und 45. Bande der Preußischen Jahrbücher*, 3. vyd. Berlín 1880, str. 13 ad.

⁵⁸ Shahak, str. 21.

⁵⁹ Cit. podle: ‚ZeitenSchrift‘ č. 13/1997, str. 45.

⁶⁰ ‚Kieler Nachrichten‘, 30. 10. 1999; cit. podle: ‚PHI-Deutschlanddienst‘ č. 52/1999, str. 415.

⁶¹ Konrad Löw, *Im heiligen Jahr der Vergebung. Wider Tabu und Verteufelung der Juden*, Curych 1991, str. 54.

⁶² Ludwig Schneider (vyd.), *Israel-Jahrbuch 2001*, Jeruzalém 2000, str. 224.

židovského bratra), bude jistě příchod Maschiach, úplné a definitivní vykoupění, skutečností již **dnes, v naší době!**⁶³

- * V roce 1991 francouzský Žid **J. P. Simon** vydal esotericko-blasfemickou knihu s titulem „Zlato chrámu a Kristův hrob“, v níž také on „prorokuje“ rychlý příchod „Mesiáše“, a to s tímto jednoznačně protikřesťanským zlořečením: **„Nové náboženství se šíří do všech národů světa, království Satana končí. Satan ovládal svět po dva tisíce let. ... Židé si znovu zbudují chrám a budou tam moci vystavit jeho mobiliář. Archa úmluvy a desky zákonů, zmizelé od babylónského zajetí, se znovu objeví někde v Palestině nebo v sinajské poušti... Opět zaujmou svoje místo v chrámě, v svatyni Boha. Kristus vrátí chrám zlatu, nad nímž dva tisíce let bděl, a tak se naplní proroctví. Toto zlato patří chrámu. Kristus nevstal z mrtvých v těle, nýbrž v duchu, a je to duch, jímž panuje.“**⁶⁴ – **Falešný „Kristus“**, protože **skutečný Bohočlověk vstal z mrtvých v těle** (srv. L 24,39!) a s bídným pozemským zlatem neměl ani to nejmenší společné!
- * Židovský „teolog“ Pinchas Lapide roku 1996 doporučoval křesťanům namísto bezpodmínečné víry v Ježíše Krista raději vyčkávat, zatím „vytvořit se Židy ‚alianci důvěry‘ a tím dát světu příklad usmíření. **Každý religiózní spor také ohrožuje světový mír**, řekl Lapide na prvním evangelicko-katolickém církevním dni v Eisleбену. **„Zda byl Ježíš mesiáš, to se ukáže, až mesiáš přijde,“** prohlásil Lapide. Do té doby by měli Židé a křesťané spor o to odložit“⁶⁵.

Všechny snahy a pokusy od náboženských válek reformace i tzv. francouzské revoluce o zničení jediné pravé církve Ježíše Krista násilím a krvavým pronásledováním jen ukázaly marnost takových snah. Proto zednáři a Židé již v prvních desetiletích 19. století dávali absolutní přednost mimořádně záluďné rozkladné strategii před (stále ještě souběžně s ní provozovaným) násilným potlačováním a hubením katolické církve:

- * Tajná instrukce italského vysokostupňového zednářstva, nazvaného „**Alta Vendita**“, jejíž **vůdčí členové byli převážně Židé, již roku 1819** stanovila budoucí směr postupu: „Náš cíl je totožný s cílem Voltaira i francouzské revoluce: **totální likvidace katolicismu i samotné ideje křesťanství**. Papež, ať už jakýkoli, se nikdy sám nesblíží s tajnými společnostmi; jsou to tajné společnosti, které musejí **udělat první krok k církvi s cílem ji porazit**. ... O co musíme **především** usilovat se stejně toužebnou vytrvalostí, s jakou Židé očekávají Mesiáše, je **papež, který bude odpovídat naši potřebám**...“⁶⁶
- * Čtyřicet let poté, 1861, **židovský vysokostupňový zednář Adolphe Crémieux** při založení „Univerzální izraelské aliance“ („Alliance Israélite Universelle“) znovu vydává toto heslo: **„Musí nastat a rozvinout se mesianismus nové doby. Jeruzalém nového řádu musí nahradit Řím césarů a papežů. To je cílem univerzální izraelské aliance**. Nezaměřuje se pouze na náš kult, nýbrž **chce**

⁶³ Herman Branover, in: „Shalom“, 9/1994, str. 14-19 (jedna z těchto stran).

⁶⁴ Cit. podle: Alain Kerizo, in: „Sous la bannière“, č. 55, září/říjen 1994, str. 25.

⁶⁵ Zpráva epd in: „Fuldaer Zeitung“, 29. 6. 1996.

⁶⁶ Citováno podle: Joaquin Sáenz y Arriaga SJ, *The new post-conciliar or Montinian Church*, La Habra (Brea)/Kalifornie 1985, str. 394 ad.

infiltrovat všechna náboženství.⁶⁷ – Tedy také a především katolické, protože jak jinak by měl zmizet „Řím papežů“?

- * Koncem 19. století není tento cíl sice ještě zdaleka dosažen, ale židovští prognostici již rozvíjejí dalekosáhlý model **nenápadné judaizace**, tedy **radikálního odkřesťanštění** křesťanstva, resp. katolické církve. Židovský reformní teolog **Schalom Ben-Chorin** v roce 1981 na tento model poznovu záměrně poukazuje: „Francouzský katolík Aimé Pallière, který chtěl na přelomu století přestoupit na židovství, byl poučen třemi rabíny různých směrů – ortodoxního, liberálního a konzervativního – že nemusí konvertovat na židovství, ale že **židovský monoteismus a židovskou etiku** může zjevně vyznávat i tím, že se **vědomě stane prvním noachitou**. Co se tím rozumí? Podle **učení Talmudu** Bůh po potopě světa synům Noemovým, tedy praotcům celého lidstva, svěřil sedm zákonů. Jejich podstatou je **odvržení modlářství**, víra v pravého, živého a neviditelného Boha, a láska k lidem. Kdo vědomě či nevědomě tyto zákony plní, je **ve všem rovný věřícím Židům**. Livornský rabín Elia Benamozegh, s nímž si Pallière dopisoval, nazval toto pojetí **„katolicismem Izraele“**.⁶⁸ – Zde výslovně požadované „**odvržení modlářství**“ však, jak je zřejmé z výše citované „Izraelské ročenky 2001“, neznamená nic jiného, než **odvržení božství Ježíše Krista** a tím **popření Nejsvětější Trojice!**

Téměř naprostý úpadek katolické církve je způsoben její judaizací

Na II. vatikánském koncilu skutečně propukla „revoluce“, směřující k přesně tomu to absolutně protikřesťanskému „**katolicismu Izraele**“. Jak zednáři, tak i přední mluvčí Židovstva řečenou „revoluci“ nadšeně přivítali a volali po jejím „dovršení“:

- * Již 25. ledna 1966, necelé dva měsíce po skončení II. vatikánského koncilu, vyšel v **americko-židovském časopisu „Look“** článek **židovského** novináře **Josephu Roddyho** s triumfálním titulkem: „**Jak Židé změnili katolické myšlení**“ („How the Jews Changed Catholic Thought“). Mj. se v něm říká: „... je **nespornou skutečností**, že **mnoho Židů** – vysvěcených na kněze – **vypracovalo** v Římě **deklaraci ve prospěch Židů**. Byli mezi nimi páter Baum a msgre Johannes Österreicher, oba členové sekretariátu kardinála Bey. Sám kardinál Bea byl podle káhírských novin *Al Gomhuria* Žid jménem Bejar.⁶⁹
- * Roku 1972, jenom sedm let po II. vatikánském koncilu, chce již **rabín z USA, Martin Siegel**, zahájit veřejnou „diskusi o tom, zda stojíme **na počátku židovského věku** a tím na prahu éry, v níž se společný duch povznesse, aby nás seznámil s **novou společenskou formou. Proces označuji za judaizaci křesťanstva, protože bude nástrojem, jímž se naše společnost stane židovskou**“.⁷⁰

⁶⁷ Citováno podle: Ploncard d'Assac, str. 216; tam cit. podle: „Revue Internationale des Sociétés Secrètes“, 1922, str. 213.

⁶⁸ Schalom Ben-Chorin, *Die Botschaft des Judentums in der heutigen Welt*, in: Bruno Moser (vyd.), *Das christliche Universum. Die illustrierte Geschichte des Christentum von den Anfängen bis heute*, Mnichov 1981, str. 393 ad., zde: str. 393.

⁶⁹ Cit. podle: Sáenz, str. 304.

⁷⁰ Martin Siegel in: „New York Magazine“, 18. 1. 1972; cit. podle: Homuth, str. 50.

- * Roku 1987 **Jean Daniel**, židovský šéfredaktor renomovaného francouzského týdeníku *Le Nouvel Observateur*, v úvodníku konstatuje, že v katolické církvi proběhla **revoluce**: „... ta **přišla** koncem padesátých a **na počátku šedesátých let** [= II. vatikánský koncil]. Jedním z **nejadekvátnějších důsledků** této **přeměny** byl **návrat k židovským zdrojům** křesťanské víry. Jak by bylo možné přehlížet, že se **církvi musí pomáhat dovést svou revoluci až do konce**? Že se jí naším uznáním musí pomoci **rozšířit iniciativu hierarchie** až na základnu? A že je třeba mít se na pozoru, aby dosud nerozhodní věřící nebyli vystavováni fanatickým a extrémním pokušením restaurace?“ Jen tak „vznikne znovu ze svých **židovsko-křesťanských zdrojů napájená** církev, která pak obě Francie [zednářsko-laicistickou a katolickou!] dokáže spojit v jedinou tým, že **svou vlastní revoluci dovede do konce**, jež může vést k vyvolání **blahosklonné pozornosti Židů**“.⁷¹
- * Roku 1999 bývalý **dlouholetý generální tajemník Světového židovského kongresu**, **Gerhart Riegner**, mohl ve své autobiografii (2001 vyšla také německy) **triumfálně vyzdvihnout** a zdůraznit **mimořádně „revoluční“** nové učení „katolické“ církve o **poměru k židovství** resp. **Židovstvu samému**, i jak **významný podíl** měl **on sám** a **vůdčí židovské osobnosti** již **od počátku šedesátých let** na **uskutečnění** řečené „revoluce“. Zvláště pozoruhodné je jeho následující konstatování: „**Změnou postoje** i posílením své orientace se **církev přiblížila tradičnímu židovskému učení**. **My, Židé, se živě podílíme na křesťanských konceptech**.“⁷²

Nadále pokračující protikřesťanství Židů

Církev tudíž na II. vatikánském koncilu a po něm udělala **zásadní obrat** směrem k **radikálně Kristu nepřátelskému** Židovstvu. A to nejnápadnější na něm: zatímco se sama s Židy přátelsky objímá, ti jí – obrazně řečeno – ještě pevněji svírají hrdlo, **aniž ta by si toho v nejmenším všímala**. Pro stále ještě nezměněnou židovskou nenávisť ke křesťanům však existují nespočetné konkrétní příklady; zde alespoň malý výběr z novější doby:

- * **1989**: **Vrchní polský rabín Joskowicz** požaduje odstranění kláštera karmelitánek z území bývalého koncentračního tábora Osvětim, a to s tímto odůvodněním: „Kláster nám v Osvětimi vadí... **Nemůžeme se tam modlit, je-li kříž tak blízko** místa, které v dějinách utrpení Židů nehrálo nedůležitou roli. **Blížkost kříže v Osvětimi bolí mnoho Židů víc, než tragédie holocaustu**.“⁷³
- * **1990**: Největší německý zpravodajský časopis *Der Spiegel* **sáhodlouze hanobí a uráží Ježíše Krista** s odvoláním na „nové poznatky **židovských** religiózních vědců“, jež jsou ve skutečnosti jen **prastarými rouhavými pomluvami z Talmudu**. Postačí jen titulky: „**Byl nemanželské dítě, špatný syn a také nestálý manžel**.“⁷⁴

⁷¹ Cit. podle: Guy Rouvrais in: „Itinéraires“ č. 335, červenec/srpen 1989, str. 71-73.

⁷² Gerhart M. Riegner, *Niemals verzweifeln. Sechzig Jahre für das jüdische Volk und die Menschenrechte*, Gerlingen 2001, str. 428 ad.

⁷³ „Kronenzeitung“ (Videň), 1. 9. 1989.

⁷⁴ Cit. podle: Löw, str. 55.

- * **1991:** Žid přepisuje Bohem inspirované Písmo svaté, hlásá tisk: „**Jidáš Iškariotský, údajný zrádce Krista, je rehabilitován... Židovský znalec Nového zákona, Pinchas Lapide, nyní ve Frankfurtu zkorigoval tradici, podle níž apoštol Ježíše prodal za třicet stříbrných. Podle nejnovějších výkladů ostatně v časech Ježíše ani žádné stříbrňáky nebyly.**“⁷⁵
- * **1992: Joel Carmichael**, šéfredaktor **americko-židovského** časopisu *Midstream* je „mimořádně posedlý snahou vyvrátit moc a svatost Ježíše, a tím zcela i křesťanství. Carmichael napsal knihu, v níž tvrdí, že **Ježíš neměl žádné náboženství, tím méně, že by kázal nějaké nové**, nýbrž byl ve skutečnosti jen jedním z mnoha raných židovských sionistů, bojujících s politickým útlakem Římany“.⁷⁶
- * **1992: Žid Micha Brumlik** se v knize vysmívá „**smrtící pohádce: Ježíš a jeho taťka Bůh**“. – „**Katolické**“ noviny „**Deutsche Tagespost**“ to citují doslovně a přesto knihu doporučují!⁷⁷
- * **1992:** V berlínské vile Wannsee je k vidění židovskou stranou instalovaná stálá výstava: „**Ve čtrnácti oddílech** dokumentuje konferenci, její prehistorii a důsledky včetně historie budovy, krátce řečeno: **celou cestu utrpení Židů** pod nacionálně-socialistickým panstvím.“ **Rouhavý výsměch čtrnácti zastavením křížové cesty Ježíše Krista** je zde nepřehlédnutelný...⁷⁸
- * **1992: Židovská předsedkyně „Mladých liberálů“, Birgit Homburgerová, nazývá** pouze jednomyslně možné zrušení smlouvy mezi katolickou církví a státem (konkordát) „**kompletním šílenstvím**“, a stejným dechem **požaduje „odstranění dosavadního systému církevních daní i výuky náboženství v současné podobě**“.⁷⁹
- * **1992:** „Dřívější odborářské noviny ‚Solidarita‘, dnes levicově liberální ‚Gazeta Wyborcza‘ (‚Volební noviny‘), se pod vedením **senátora Adama Michnika obracejí proti Církvi.**“⁸⁰ – Co však „Tagespost“ stydlivě zamlčuje: **Michnik je Žid...**
- * **1992:** Roku 1981 vyrobený rouhačský film **židovského** režiséra **George Taboriho** byl již po druhé vysílán druhou státní televizní stanicí (ZDF). Film je jedním jediným „**výsměchem vánočním svátkům**. Tvrzení, že jde pouze o ‚satiru‘, je jenom výmluva. ... Film chce záměrně **zesměšnit poselství o narození Spasitele...**“⁸¹
- * **1992:** Americký **Žid Max Dimont** vydává knihu s titulem (v překladu) „**Místo srazu v Jeruzalémě: Pátrání po historickém Ježíši**“. – Záměrně zpochybňuje ústřední pravdu katolické víry, „**samotné ukřížování**, a sugeruje čtenáři, že to byl **podvod, který se nepodařil**“.⁸²
- * **1993: Židovský ministr školství Francie, Jack Lang, se v interview pro televizní stanici Canal+ (mnohými Francouzi už opovržlivě nazývanou „anál+“)**

⁷⁵ „Abendzeitung“ (Mnichov), 31. 8./1. 9. 1991.

⁷⁶ Victor Marchetti in: „CODE“, březen 1992, str. 62 ad.

⁷⁷ „Deutsche Tagespost“, 25. 7. 1992.

⁷⁸ Susanne Brand in: „Deutsche Tagespost“, 27. 2. 1992.

⁷⁹ Zpráva KNA in: „Deutsche Tagespost“, 22. 9. 1992.

⁸⁰ Joachim Georg Görlich in: „Deutsche Tagespost“, 26. 9. 1992.

⁸¹ „Deutsche Tagespost“, 21. 11. 1992.

⁸² „CODE“, březen 1992, str. 50.

nechal slyšet následovně: „Canal+? Obecně jsou tam **dost dobrý porno filmy**. Je to kategorie, která se **neprávem pomlouvá a odsuzuje**. Osobně toho dost lituji. Z francouzského zákonodárství bych nechal odstranit třídu X, která tento druh filmů trestá daňově, protože není žádný důvod k jejich potlačování nebo likvidaci; právě **naopak, musí zde existovat originální produkce erotických filmů**.“⁸³

- * **1994: Židovský předseda** frakce FDP v bavorském zemském sněmu, **Jürgen Doeblin**, se zasazuje za **odstranění** – přirozeně že **katolického!** – svátku v Bavorsku pod následující „záminkou“: „Image hospodářské pozice Bavorska by **svátek příliš neprospíval**.“⁸⁴
- * **1994: Newyorský rabín Avraham Weiss** spolu s pěti souvěrci navštívil velký český národní hřbitov Terezin a **protestoval** proti tam stojícímu 15 metrů vysokému **kříži** s trnovou korunou z ostnatého drátu. Před televizními kamerami řekl: „... V Terezíně zemřelo 4 500 Židů; pro ně **je umístění kříže urážkou a zneuctěním**.“⁸⁵
- * **1995: Kříž je pryč!** „Na hřbitově severočeského koncentračního tábora Terezin **ještě do nedávna** 15 metrů vysoký **kříž s trnovou korunou** dominoval památníku a připomínal utrpení **všech**, kteří tam za druhé světové války byli vězněni. **Pět metrů vysoká Davidova hvězda mezitím již nahradila kříž**. Skupina **amerických Židů** minulého roku **proti kříži protestovala**.“⁸⁶
- * **1995: Vrcholný židovský funkcionář Michel Friedman** ve velkém tisku pomlouvačně štvě **proti** ústřední **pravdě katolické víry**: „Jak se to asi událo před 1995 lety, kdy **člověk židovské víry, Ježíš z Nazaretu**, byl ukřížován, vrazi si alibisticky umyli ruce a všichni účastníci byli vybráni za obětího beránka, totiž Židovstvo? Byla to **ztráta nevinny a hodnověrnosti**, bylo to rozhodnutí **lhát** kvůli moci, **podvádět** věřící a smířit se s tím, že od toho dne bude Židovstvo pronásledováno a ohrožováno.“⁸⁷ – Až o týdně později se odhodlal k ledabylé „omluvě“: dotkl prý se nechtě „křesťanských pocitů“.
- * **1996: V Polsku na sebe divokými útoky proti katolické víře** teď upozorňuje „Ateistický svaz“, „**finančně** velmi silně dotovaný posledním komunistickým **vládním mluvčím Urbanem**. Urban je mezitím již i milionářem a vydává týdeník ‚Nie‘, **kteřý pornografickými články špiní a napadá Církev i její reprezentanty**...“⁸⁸ Nenávistník Círky Jerzy Urban je **Žid**...
- * **1996: „Menorah [= sedmiramenný svícen]** byl během vánoc (které se časově shodovaly se [židovským] **svátkem Chanukkah**) s velkou ceremoniální pompou vztyčen na **veřejném prostranství** ve federálním vlastnictví ve Washingtonu, přestože ukazování **křesťanského kříže a oblíbených jesliček** je díky intenzivnímu nátlaku skupin jako je [židovská] **Liga proti pomluvám (ADL) B'nai B'rith** z takových veřejných prostranství **vyloučené**.“⁸⁹

⁸³ Cit. podle: „Lectures Françaises“ č. 517, květen 2000, str. 21.

⁸⁴ „Münchener Merkur“, 15. 3. 1994.

⁸⁵ Písemné sdělení soukromého dopisovatele z 22. srpna 1994.

⁸⁶ „Frankfurter Allgemeine Zeitung“, 7. 4. 1995, cit. in: „Saka-Informationen“ 20 (1995) 81.

⁸⁷ Michel Friedman in: „Die Woche“, cit. in: „Idea-Spektrum“, počátek června 1995.

⁸⁸ Joachim Georg Görlich in: „Deutsche Tagespost“, 13. 2. 1996.

⁸⁹ Israel Declares War On Christianity!, A Special Report from The SPOTLIGHT, 17. 3. 1997, str. 8.

- * **1997:** V katolickém Chorvatsku financuje „Sorosova nadace“ **americko-židovského** miliardáře **George Sorose** ilustrovaný časopis „Feral Tribune“, v němž se rychle objevuje „**výsměch ukřižovanému Kristu**“.⁹⁰
- * **1998:** V Londýně má být k roku 2000 zřízen „Chrám milénia“. „Politicky odpovědný“ je za to **židovský** ministr **Peter Mandelson**. O „přiměřenou“ reprezentaci křesťanství v obřím výstavním projektu se samozřejmě stará **svým** způsobem: „**Protože anglická církev** stále znovu požadovala, aby Chrám milénia reflektoval **také křesťanskou minulost Velké Británie**, bude se pod skleněnou střechou haly tyčit průhledná **pyramida**, mající připomínat **všechna náboženství**.“⁹¹ „**Všechna náboženství**“ přirozeně **nejsou** křesťanstvím, nýbrž **jeho popřením**, a **pyramida** – jak dobře známo – je symbolem **protikřesťanského zednářstva**...
- * **1998:** Světoznámý **židovský** deník „**The New York Times**“ v úvodníku z 18. března štve proti papeži **Piu XII.** a **tehdejší katolické církvi**: „Je nezbytné naproste objasnění jednání papeže Pia XII. [...] Nyní je úlohou Jana Pavla i jeho nástupce udělat příští krok a plně si doznat, že Vatikán selhal a nepostavil se jednoznačně proti zlu, které tehdy Evropu zaplavilo.“ – Celá **protikřesťanská zloba a lživost** citovaných vět jasně vyplývá z úvodníku **týchž židovských novin** z 25. prosince 1941, v níž se **zcela opačně** říká: „... Hlas Pia XII. je osamělým hlasem v mlčení a temnu, halícím Evropu o tomto vánočním svátku. [...] Je to téměř jediný panovník na celém evropském kontinentu, který se vůbec odvážil ozvat.“⁹²
- * **1998:** **Vrchní rabín** Polska, **Menachem Joskowicz**, krátce poté, co katolický klášter **již zmizel**, požaduje nyní také **odstranění velkého kříže** z území tábo-ra Osvětím, protože „**se křížem cítí být rušen ve svém rozejmání**“.⁹³
- * **1998:** **Židovská** oděvní firma **Levi Strauss** plánovala k 1. prosinci postavení velkého, **samými kondomy ověšeného vánočního stromu** v New Yorku. **Odpornému výsměchu křesťanství** zabránily jen masivní hrozby bojkotem firmy ze strany „**Katolické ligy za náboženská a občanská práva**“.⁹⁴
- * **2001:** Zcela jistě jinými záležitostmi dostatečně zaměstnaný **starosta** holandského velkoměsta Amsterdamu, **Žid Job Cohen**, si přesto pospíšil a již o půlnoci (!) na 1. duben – tedy okamžitě po nabytí platnosti příslušného „**zákona**“ – osobně „**oddal**“ **první** čtyři tzv. „**homosexuální manželství**“ v zemi (**praktikování nepřirozeného sexu** je podle **biblického** a tedy i **katolického učení** jedním z **nejhorších smrtelných hříchů!**)...⁹⁵
- * **2005:** Přesně na **Velký pátek**, v den **ukřižování Spasitele světa**, televizní stanice **Pro 7**, jež teprve o pouhý rok dříve přešla do vlastnictví **židovského** mediálního podnikatele **Haima Sabana**, vysílá **Bohočlověku Ježíši Kristu jedno**

⁹⁰ Stephan Baier in: „Deutsche Tagespost“, 17. 1. 1998.

⁹¹ „Der Spiegel“ č. 10/1998.

⁹² Obojí cit. podle: „Prisma Informationsdienst“ č. 24/1998, str. 5.

⁹³ „Prisma Informationsdienst“ č. 21/1998, str. 5.

⁹⁴ „Prisma Informationsdienst“ č. 35/1998, str. 4.

⁹⁵ Zpráva KNA in: „Deutsche Tagespost“, 8. 3. 2001 (předběžné oznámení), resp. „Aachener Zeitung“, 2. 4. 2001 (po hotové věci).

z vůbec nejodporněji výsměšných zfilmování Jeho utrpení s názvem „Svato-krádež“.⁹⁶

Oficiální aparát kdysi katolické církve jako frontová židovská organizace

Směrodatné židovské hlasy tedy zcela nenuceně mluví o již probíhající „revoluci“, která ovšem musí být ještě „dovedena do konce“ – a veškeré jednání hodnostářů všech stupňů „církve II. vatikánského koncilu“ to jen co nejpůsobivěji potvrzuje! Neměnně trvající zuřivé židovské protikřesťanství je **bez ohledu na svou křiklavou zjevnost zcela ignorováno**, a to nejen v zásadní teologické rovině, nýbrž i ve svých nesčetných konkrétních projevech. Nic to nedokáže ukázat lépe, než jen zdánlivě „schizofrenní“ chování salzburského „světícího biskupa“ Andraea Launa.

* V únoru 2005 tento muž znepokojeně zjišťuje, „že **církev** mnohem více pociťuje velmi silný a **stále agresivnější protivítr**. ... Někdejší **antisemitismus** – nechť jakkoli **ještě nebezpečnější** – je dnes **nahrazován radikálně protikatolickou náladou**“.⁹⁷

Nedefinovaný tzv. „**antisemitismus**“ je tedy pro tohoto údajně „katolického“ hierarchu trvalým „**nebezpečím**“, které jej trápí. Že však právě „stále agresivnější protivítr“ a „radikálně protikatolická nálada“ přicházejí **přesně z toho směru**, který on sám absurdním zaříkáváním se „nebezpečím antisemitismu“ jen pomáhá dál imunizovat, to již tento funkcionář židovsky převrácené „církve“ nechce **za žádnou cenu vzít na vědomí**. Ba naopak; právě on vystavuje Židům – katolické víře diametrálně odporující – vysvědčení nevinny až **groteskně heretickým tvrzením** (které **neomylně odsoudil** již 1442 koncil ve Florencii!), že pro dnešní Židy zůstává Starý zákon „**nadále platný**“!⁹⁸

Tím je Laun ovšem již na sto procent v souladu s novou linií **židovsko-zednářsky** (dvojitý atribut, který je podle Žida Bernarda Lazareho – viz výše! – nakonec jen souznačným pojmem) pro „**zásadně změněnou církev**“, jež se stále otevřeněji prezentuje jakožto **globálně působící agentura k zastupování a prosazování základních židovských zájmů**. A ještě dnes, v roce 2013, k tomu citovat důkazy je vlastně již dávno jen příslovečným nošením dříví do lesa. Proto se zde spokojíme s jedním jediným, nicméně absolutně charakteristickým příkladem:

* **Žádným** „papežem“, **žádnou** „kongregací pro víru“, **žádnými** zahraničními „biskupskými spolubratry“ v nejmenším napomínaná, ani – pokud to jen bylo možné zjistit – **žádnou** ze svých milionů údajně „katolických“ oveček třeba i jen náznakem kritizovaná, si „švýcarská biskupská konference“ mohla v roce **1992** společně se „Švýcarským svazem izraelských obcí“ ve svých „Švýcarských církevních novinách“ dovolit publikovat mj. následující teze, které se **zcela odchyľují** od stanoviska katolické víry a tím se (vzdor častému užití

⁹⁶ „Die Tagespost“, 24. 3. 2005.

⁹⁷ „kath.net“, 26. 2. 2005; cit. podle: „IK-Nachrichten“ č. 4/2005, str. 6.

⁹⁸ Cit. podle: Stephan Baier in: „Die Tagespost“, 1. 10. 2002.

prázdných slov „křesťanství“, „křesťanské“, atd.) tedy plně staví **na židovsko-protikřesťanské pozice:**⁹⁹

- „Křesťanství je na jedné straně **spirituálně neseno a živeno židovským kořenem**“ (Ř 11,18). Na druhé straně bylo křesťanství v minulosti kázáním, katechesí i religiózní politikou samo **nositelem a šířitelem nepřátelství k Židům.**“
- „Také církve jako **institute** v průběhu staletí chybovala nedostatečnou bdělostí i **antisemitskou propagandou.**“
- „Proto je dnes příkazem radikální a důsledný odvrát od všech **ideologií a projevů**, které by mohly vést k nepřátelství vůči Židům. A to je možné jen v **duchu obratu k živému Bohu** Abraháma, Izáka a Jákoba.“
- „Proto se musí křesťané snažit být **před Bohem i lidmi** čestnými a spolehlivými **přáteli židovského národa.**“

Povšimněme si dobře – přáteli „**židovského národa**“, jehož (v nejlepším případě!) **lhostejné odmítání** zjeveného učení a závazného poselství spásy, avšak mnohem spíše znovu a znovu **divoce oživovaná nenávist** k jedinému Spasiteli a božskému zakladateli výhradní instituce spásy, římsko-katolické církvi, Jeho „mystického těla“ (**papež Pius XII.!**), **zcela nezmenšeně trvá!** A pokud souhlasí, že „přítel mého nepřítele je i mým nepřítelem“, proč bychom měli tyto **bezvýhradné (!) přátele zapřísáhlých (!) nepřátel** Ježíše Krista ještě považovat za členy nebo dokonce úřední představitele Jeho pravé Církve!? Lze vůbec pochybovat, že se z nich naopak stali **horliví agenti židovského protikřesťanství!**? A to tím spíše, že citovaný klíčový dokument proklamuje mnoho podobně odhalujících tezí:¹⁰⁰

- „Boží svazek se svým lidem **je a zůstane nevyhověný.** (Ř 11,29; papež **Jan Pavel II.** roku 1980 tento verš při setkání se Židy v Mohuči **takto interpretoval** a od té doby jej **často opakoval.**“
- Křesťané **nejsou** mimo židovský národ nebo **dokonce namísto něj** „vštípeni v olivu dobrou“ (srv. Ř 11,17-24).
- „Je třeba si povšimnout velké spásné opce **hebrejské bible:** „Bůh rozptýlený a zdecimovaný Izrael znovu shromáždí, doplní a povzbudí; **v souvislosti s izraelskou obnovou** nechá zasvitnout **spásu ve všech národech**, v celém okrsku zemském.“

Kde se text i smysl Listu Římanům tak bezostyšně **obrací v pravý opak** (stačí si přečíst příslušná místa!), kde je ze **Starého zákona** nenápadně „**hebrejská bible**“, kde podle **božsky inspirovaného Nového zákona** a jemu odpovídající římsko-katolické věrouky „**zastaralý**“ a „**zvětšely**“ (Žd 8,13) svazek ze Sinaje i přesto zůstává „**nevyhověný**“, kde je v **nejkřiklavějším chybném talmudsko-protikřesťanském výkladu** hlásána „**izraelská obnova**“ a s tou i **údajně** spojená „**spása ve všech národech**“, která se přece zcela naplnila v Ježíši Kristu (!) – tam již naprosto zjevně **nekáže** „papež“ a „biskupové“ římsko-katolické církve, nýbrž **za „papeže“ a „biskupy“ přestrojení židovští rabíni!**

⁹⁹ „Antisemitismus: Sünde gegen Gott und die Menschlichkeit“. Berner Erklärung im Auftrag der Schweizer Bischofskonferenz u. der Leitung des Schweizerischen Israelitischen Gemeindebundes vom 31. März 1992, Nr. 4; [„Antisemitismus: hřích proti Bohu i lidskosti“. Bernské prohlášení z pověření Švýcarské biskupské konference a vedení Švýcarského svazu izraelských obcí z 31. března 1992]; předtisk in: „Schweizerische Kirchenzeitung“, 26. 3. 1992, str. 192.

¹⁰⁰ Tamtéž č. 6, str. 194.

Potomek rabínů na „papežském“ trůně

S Josephem Ratzingerem jako „papežem“ Benediktem XVI. již proticírkev prakticky dosáhla po staletí sledovaného cíle, ba dokonce jej ještě překonala. Chtěla ve Vatikánu instalovat „**papeže podle našich potřeb**“ – konečně roku 2005 se jí podařilo nechat „zvolit“ **po matce perfektně židovského „papeže**“ s neméně než devíti rabíny v rodokmenu! Sice již také Giovanni Battista Montini alias Pavel VI. a Karol Wojtyła alias Jan Pavel II. měli židovské matky (Giudittu Alghisi a Emiliu Kaczorowskou alias Katz), čímž byli Židy podle striktního smyslu halachy (talmudského religiózního zákona) a svůj úřad také v souladu s tím příslušně vykonávali, nicméně než pak Benedikt XVI. 28. února 2013 oficiálně nakonec „odstoupil“ z úřadu – který z opravdové katolické perspektivy nikdy nezastával –, své „předchůdce“ ještě překonal! Během pouhé třetiny „úřední doby“ Jana Pavla II. uskutečnil **více veřejných setkání s předními rabíny a víc veřejných návštěv synagogy** než Wojtyła a Montini dohromady za víc než čtyřicet let svého zhojbného působení!

Že se přitom rozhodně nejednalo o „katolicko-židovská“ setkání, nýbrž o konspirační schůzky **otevřeně** vyznaných Židů s **jen potají** vyznávajícím Židem, to zůstává široké veřejnosti utajené. Stejně jako zednářstvo, operuje i protikřesťanské Židovstvo skrytě všude tam, kde by veřejným působením neuspělo.

Současně se Ratzingerovi a spol. podařil mistrovský kousek, nechat se vzdor tomu židovsko-zednářsky kontrolovanými médii označovat za „konzervativního“ – obrovský krok na cestě k naprostému zničení (již dávno ne katolického) zbytku křesťanství v „církvě II. vatikánského koncilu“. A je-li nyní dokonce „konzervativní“ i „modlit“ se u Zdi nářků a pěstovat stále vřelejší „přátelství“ s nejvyššími představiteli židovského protikřesťanství, má Ratzingerův nástupce nevídaně velký prostor k jednání. Ten může v díle **totální zkázy** pokračovat s **ještě větší zběsilostí, ještě vyšším tempem, s ještě důraznějším úspěchem**, ba možná je dokonce i **dovržit!**

Co jím bude zničeno, není přirozeně pravá katolická církev; ta je podle výslovného příslibu svého božského zakladatele nezničitelná a dál žije ve všech svých věřících, kteří nekompromisně zavrhnou všechny hereze i ostatní bludná učení falešné „církvě II. vatikánského koncilu“. Jak ovšem mnozí chtějí lpění na božsky zjeveném a neomylně předkládaném učení římsko-katolické víry sloučit s holdováním vysoce zasvěcenému židovskému zednáři jako „konzervativnímu papeži“, to zůstává jejich tajemstvím! Vydavatelství Anton A. Schmid se svým krédem „Pro Fide Catholica“ takové teologicky neospravedlnitelné počínání rozhodně odmítá jako objektivně schizofrenní.

Joseph Ratzinger je *přímým potomkem rabína Jehudy Loewa* v Praze, do lucifersko-kabbalistické magie nejhluběji zasvěceného rabína s pověstným „**golem**“! – Takový je výsledek důkladného zkoumání Gilada ben Aarona, katolíka židovského původu. Ratzingerův rodokmen vypadá následovně:

1. **Rabín Jehuda Loew (Leib) ben Bezalel (1512-1609)** se oženil s **Perl Shmelkes-Reichovou (1516-1610)**.
2. Jejich dcera **Vogele Loewová (1556-1629)** se provdala za **rabína Isaka Ha-Coehna (1550-1624)**.
3. Jejich dcera **Chava Ha-Cohenová (1580-1651)** se provdala za **Samuela Abrahama Bachracha (1575-1615)**, **rabína** ve Wormsu.
4. Jejich syn, **rabín (Moses) Samson (Simson) Bachrach (1607-1670)**, si vzal za ženu **Dobrusch Phobusovou (1610-1662)**.

5. Jejich syn, **rabín Jair Chayim Bachrach** (1638-1702) z Wormsu, se oženil se **Sarah (Dinou Sorlah) Brillinovou** (1638-1703).

6. Jejich syn, **rabín Samson (Simson)**, si vzal za ženu jistou **Bachrachovou**, o níž je známo jen datum narození 1657.

7. Jejich dcera **Malka Bachrachová** (* 1680) se provdala za **rabína Zalmana Shpitzze**, prezidenta rabínského soudu (Beit Dinu) v Eisenstadtu.

8. Jejich dcera (**Sarah**) **Sarl Shpitzová** (* 1703) se provdala za **Jacoba Knopfmachera** (před r. 1739), vrchního **rabína** v Mehrinu.

9. Jejich dcera **Nissel Knopfmacherová** (* 1722) si vzala za muže mladšího bratra svého otce (= vlastního strýce!), **rabína Mosè Knopfmachera** (1718-1798).

10. Jejich syn **Jacob Knopfmacher** (* 1739) se oženil s jistou **Katharinou** (* 1740).

11. Jejich syn **Joachim Knopfmacher** (* 1764) se oženil s jistou **Annou** (* 1764).

12. Jejich syn **Markus Knopfmacher** (* 1786) se oženil s jistou **Betty**.

13. Jejich dcera **Josephine (Peppi/Josefa) Knopfmacherová** (* 1809) se provdala za **Jacoba Taubera** (1811-1845).

14. Jejich dcera **Elisabetta Maria (Betty) Tauberová** (* 1834 v moravských Hraničích) se roku 1858 provdala za **Antona Petera Peintnera**.

15. Jejich, tři roky **před** sňatkem svých rodičů narozená dcera **Maria Tauber Peintnerová** (* 1855 v Rasa/Jižní Tyroly, † 1930) se provdala za **Isidora Riegera**.

16. Jejich dcera **Maria Peintner Riegerová** (* 1884) se provdala za **Josepha Ratzingera**, otce **Josepha Aloise Ratzingera** alias „Benedikta XVI.“

K tomuto rodokmenu, převzatému z italského katolického měsíčníku „Chiesa viva“ č. 452 ze září 2012 (str. 28-29), zbývá podotknout několik slov:

Není nám známo, zda **Gilad ben Aaron** je obdivovatel Benedikta (a tím přirozeně jen zdánlivý katolík), nebo je naopak **skutečný** katolík, kterému právě proto naléhavě záleželo na odhalení obrovského Ratzingerova pokrytectví; obojí by bylo (bohužel!) možné.

Pro první možnost by případně mluvilo stydlivé zamlčení příjmení manželek tří generací **Knopfmacherů** č. 10-12. Tyto manželky zjevně nesly také **příjmení Knopfmacher**; incestní manželství (mezi blízkými pokrevními příbuznými jako sourozenci, bratrance, etc.) byla v talmudském Židovstvu ještě koncem 19. století až překvapivě častá.

K Ratzingerově prabábě (nahore č. 14) se v „Chiesa viva“ – s odvoláním na Gilada ben Aarona – říká: „Prabába Benedikta XVI., **Maria Elisabetta (Betty) Tauberová**, narozená jako Židovka na Moravě, byla zjevně roku 1834 rodinou zapuzena, když se stala katoličkou.“ Jak „zásadní“ její „obrácení“ bylo, je však zřejmé z toho, že katolický sňatek byl – oproti závaznému příkazu katolické manželské morálky pod hrozbou smrtelného hříchu – uzavřen teprve tři roky **po** narození dcery...!

A protože řada Židovkou zahájených Ratzingerových ženských předků z matčiny strany je **ucelená**, **platí Joseph Alois Ratzinger alias „Benedikt XVI.“ podle kritérií ortodoxního židovského, tj. talmudského religiózního zákona „halachy“, bezesporu za Žida.**

Podle toho také svůj „papežský“ úřad v „církvi II. vatikánského koncilu“ využíval k cílevědomému popohánění judaizace pod klamným zdáním „konzervativní“ reakce. Zářným příkladem toho je jeho povýšení „arcibiskupa“ z Bordeaux, **Jean-Pierre Ricarda**, do čela komise „**Ecclesia Dei**“, tedy té komise, která je kompetentní pro tzv.

„tradicionalisty“ a jejich tzv. „starou mši“. (Opravdoví římskí katolíci by vlastně měli oba výrazy odmítnout jako tendenční resp. jako falešné, protože tradice je v jistém ohledu identická se samotnou Církví, a existuje pouze jeden jediný **legitimní** mešní rítus – tedy právě ten tradiční!) Ricard se roku 2006 vydal do New Yorku za **rabínem Avi Weissem** započít u něj **studium Talmudu!** A Weiss je přesně **tentýž** rabín, který v roce 1989 s hloučkem svých žáků přijel do Osvětimi násilím vypudit karmelitánky z území bývalého koncentračního tábora. Několik dní poté, co Ricard začal studovat Talmud u rabína Weisse, propůjčil mu rabínský potomek Ratzinger na (zdánlivě) papežském trůně jako **odměnu** za to (neboť za co jiného?) **kardinálský purpur** a potvrdil jej v „úřadě“ předsedy komise!¹⁰¹ – „Konzervativní“ potomek rabínů „starou mši“ sice „znovu povolil“, ale dozor nad ní svěřil do péče **rabínova žáka!**

Hrozící světová říše Antikrista (= židovského Pseudomesiáše)

Po všem zde již řečeném je tedy jen oprávněné, jestliže se vydavatelství Anton A. Schmid a jeho autoři energicky brání proti hereticko-apostatické judaizaci katolické víry a Církve. Proč však ve svém obranném boji nezůstávají na teologické, resp. religiózní půdě, a vydávají se stále znovu také do oblasti profánní politiky? Zcela prostě proto, že Židovstvo spolu se svými frontovými organizacemi „zednářstva“ a „církve II. vatikánského koncilu“ se energicky snaží svůj čistě pozemský **koncept, protikladný** nadpřirozenému království Ježíše Krista, uskutečnit **cestami mocenské politiky**. Nikdo jiný, než potomek rabínů Joseph Ratzinger v roli zdánlivého „papeže“ roku 2009 vydal tzv. „sociální encykliku“ s neškodně znějícím titulem „Caritas in veritate“. Profánní tisk z ní za zdůraznění hodné považoval následující doslovné citace:

* „Krise nabízí šanci, a rovněž tak globalizace není sama o sobě zlem, potřebuje však nová pravidla. **K tomu je naléhavě třeba přítomnosti skutečné světové politické autority.**‘ A jak to on vidí, ta by měla být **všemi uznávána a musela by také disponovat účinnou mocí, aby každému zajistila bezpečnost, zachování spravedlnosti a úcty k právu.**“¹⁰² Požaduje tedy – jako již jeho tři velcí zednářští předchůdci Roncalli, Montini a Wojtyla **jednu jedinou světovou vládu**, novou, protibožskou a protikřesťanskou stavbu babylónské věže! – A ovšem se židovským Pseudomesiášem jako světovládce.

Kristovo království sice „není z tohoto světa“ (J 18,36), musí však započít **na** tomto světě, aby našlo své věčné dokončení na onom světě. S tím však je vytoužená, čistě přirozená, pouze časná, materiální a pozemská světovláda židovského Pseudomesiáše/Antikrista **absolutně neslučitelná!** A byla by takovou i tehdy, kdyby se tento světovládce s luciferskou pýchou a posedlostí zcela vědomě nestavěl na místo skutečného Mesiaše Ježíše Krista a nesnažil by se Bohočlověka s Jeho pravou Církví naprosto vytlačit resp. zničit. Mezi Kristem a Antikristem nemůže být žádný kompromis, žádný „modus vivendi“, žádné rozdělení „zájmových sfér“. Oba si nárokují **výhradní** panování nad celým světem i celým lidstvem: **Kristus absolutním právem jako skutečný Bůh a Král; Pseudomesiáš bez jakéhokoli práva jako zlomyslně rebelující stvoření a šíleně opovážlivý uzurpátor.** Proto všichni skuteční učedníci Krista, tj. všichni

¹⁰¹ Srv. „Chiesa viva“, únor 2013, str. 38.

¹⁰² Hanns-Joachim Kaffsack in: „Hessisch-Niedersächsische Allgemeine“, 8. 7. 2009.

opravdově katoličtí křesťané, musejí rázně a bez výhrad odmítnout naprosto nespravedlivý nárok židovského Pseudomesiáše a bojovat s ním.

O čistě světském, křiklavě naturalistickém charakteru židovského pseudomesianismu neponechává známý židovský „teolog“ Schalom Ben-Chorin sebemenší pochybnosti:

- * Mesiáš je očekáván jako budoucí potomek krále Davida, který zřídí říši pokoje, spravedlnosti a harmonie lidského srdce s Božím požadavkem. Tato mírová říše lásky je však **myšlena zcela pozemsky**: Nové nebe a nová země, na niž se rozšíří všeobecné poznání Boha.¹⁰³

Co je Talmud?

Talmud je přesně vzato „svatou knihou“ všech, kdo „praví, že jsou Židé, ale nejsou jimi, nýbrž lidem satanovým“ (Zj 2,9), „kteří praví, že jsou Židé, a nejsou jimi, nýbrž lžou“ (Zj 3,9). Formálně podává obrovitý komentář k prvním pěti knihám Starého zákona, nazývaným katolickou církví *Knihy Mojžíšovy* neboli *Pentateuch*, Židy však *Torah*. Sestavili jej v druhém až šestém století po Kristu rabíni v nevíře setrvávajících Židů. Talmud je obrovským lidským dílem a na mnoha místech je naplněn ďábelskou nenávisť ke KRISTU, Jeho nejsvětější panenské matce MARIÍ i křesťanům vůbec, které bezostyšně staví do jedné řady s pohanskými modláři.

Protože však „bůh tohoto světa“ naprosto neexistuje, musí ono „pozemsky myšlené“ „všeobecné poznání boha“ nezbytně platit v Písmu samozřejmě jen **přeneseně** tak nazývanému „**bohu tohoto světa**“ (2 Ko 4,4), tedy **ďáblu**, nabízejícímu lidem svůj **špatný mír**, aby jej ti jako **viditelného** falešného „Krista“ „**vzývali**“ (srv. Zj 13,8.12.15):

- * „Izajáš 2,2-5 (par Micha 4,1-3) podává vizi mesiánského věku: V této vizi proroka se projevuje **mesiánský ‚imperialismus‘ Izraele**. – Národy budou putovat k hoře Sion, učení a slovo Boží vyjde z Jeruzaléma. Co zapříčiní ona celosvětová pouť do Jeruzaléma? Mír v Bohu sjednocených národů. **Světový mír je bezprostředním cílem mesiánských nadějí**. Kníže pokoje povládně v říši míru, vykazující změněnou strukturu **osvobozeného světa**.“¹⁰⁴

Pozemský „světový mír“ jako „spása“ pod protikřesťanským Pseudomesiášem má tedy být vnucen nám, **věřícím katolíkům, pro něž** zde ostatně Ben-Chorin **výslovně píše** (!), které však **nezfalšovaná římsko-katolická víra učí něco zcela opačného**: Naše spása je v Bohočlověkem Ježíšem způsobeném osvobození z otroctví hříchu a ďábla, v záchraně před věčným trestem pekla, v nabytí věčného, nadpřirozeného života, ve věčném oblažujícím nahlížení na trojjediného Boha a v Jeho lásce! Judaismus

¹⁰³ Schalom Ben-Chorin, *Jüdischer Glaube*, in: Bruno Moser (Hrsg.), *Das christliche Universum. Die illustrierte Geschichte des Christentums von den Anfängen bis heute*, Mnichov 1981, str. 28-45, zde: str. 38.

¹⁰⁴ Schalom Ben-Chorin, *Jüdischer Glaube*, in: Bruno Moser (Hrsg.), *Das christliche Universum. Die illustrierte Geschichte des Christentums von den Anfängen bis heute*, Mnichov 1981, str. 28-45, zde: str. 38.

však i přesto ve velké světové politice již téměř dvě století neskrývaně pracuje na vytvoření onoho „Jednoho světa“, z něž dokonce i **pouhá památka** na tak nenáviděného **Ježíše Krista** má být **naprosto vyhlazena!** Pro tyto politické snahy Židů celého 19. století je znovu **Bernard Lazare** nepodezřelým svědkem:

- * „Během druhé **revoluční periody**, počínající rokem 1830, ukázali [Židé] **ještě více horlivosti** nežli v té první. Měli na tom **přímý zájem**, protože v mnoha státech se ještě netěšili plným právům. Zajímali se o to dokonce i ti mezi nimi, kteří nebyli revolucionáři z teoretických důvodů a temperamentu; prací na triumfu liberalismu pracovali pro sebe. **Není pochyb o tom, že svým zlatem, čínorodostí a svým talentem podporovali a posilovali evropskou revoluci.** Přestože je jinak oživovaly rozličné ideje, pracovali **jejich bankéři, průmyslníci, básníci, spisovatelé i představitelé na stejném cíli...** a je to prazvláštní představa, spatřovat v této všeobecné agitaci, která otřásala Evropou až do roku 1848, **dílo několika Židů, kteří se chtěli pomstít Galilejskému [!] – ať už však sledovaný cíl byl jakýkoli [!], na mocenské zájmy orientovaný nebo ideální [!], byli Židé v této epoše vždy mezi nejaktivnějšími a nejvytrvalejšími propagandisty.** Vidíme je podílet se i na hnutí Mladého Německa; **byli velmi početní v mnoha tajných společnostech, tvořících revoluční armádu, v zednářských lóžích, ve skupinách karbonářů, v římské Vysoké Ventě, slovem byli všude;** ve Francii, v Německu, ve Švýcarsku, v Rakousku i v Itálii.¹⁰⁵
- * „**Emancipovaní Židé** vnikali jako cizinci do národů. Infiltovali moderní společnosti **ne jako hosté, ale jako dobyvatelé...** Podobali se stěsnanému stádu; náhle padly bariéry a oni se vrhli na jim otevřené pole. Nebyli sice válečníky a navíc doba nebyla vhodná pro expedice nepatrné hordy, ale oni se pustili do **jediného způsobu dobývání, pro který byli vyzbrojeni, do hospodářského dobývání,** na něž se **po tolik dlouhých let připravovali.**“¹⁰⁶
- * „Věda, umění i literatura se stávaly stále více **kosmopolitní.** Vedle patriotismu vystoupil **humanitarismus,** vedle nacionalismu **internacionalismus,** a **pojem lidstva** byl záhy silnější než sám pojem vlasti. Zdvihl se i starý konzervativní duch; obrátil se proti kosmopolitismu, který jej jednoho dne přemůže; bojoval zarputile proti těm, kteří jej (kosmopolitismus) podporovali, a to je další důvod pro antisemitismus. **Ve skutečnosti jsou Židé – přestože často extrémně šovinističtí – v zásadě kosmopolitní; jsou kosmopolitním elementem rodiny lidstva,** říká Schöffle.“¹⁰⁷
- * „I kdyby sami **křesťanství neničili,** třeba by ani neorganizovali žádné **temné spiknutí proti Ježíši,** přesto **alespoň dodávali zbraně, kterými se bojovalo,** a při **útocích proti církvi byli vždy v prvních řadách.** A byť by i – v podobě obrovské tajné společnosti, po staletí sledující své plány – nepodřývali trůny monarchů, přesto **podstatně přispěli k revoluci.** V tomto století patřili mezi **nejhorlivější opory liberálních, revolučních a socialistických stran;** dodávali jim muže jako Lasker a Disraeli, Crémieux, Marx a Lassalle, aniž by mezi ně

¹⁰⁵ Lazare, str. 168.

¹⁰⁶ Tamtéž, str. 114.

¹⁰⁷ Tamtéž, str. 149.

přímo zahrnovali **neznámý dav propagandistů; vydržovali si je svými penězi...**¹⁰⁸

- * **„Žid byl nesporně protiklerikální; v Německu podněcoval kulturní boj, ve Francii schválil Ferryho zákony, a věřilo se také, že jeho liberalismus pochází z jeho protiklerikalismu, zatímco pravdou byl opak. K tomuto aspektu je třeba spravedlivě říci, že liberální Židé odkřesťanšťovali, nebo přinejmenším byli spojenci těch, kteří na odkřesťanšťování naléhali. ... Protiklerikální liberalismus jen neodnárodňuje: ničí starý křesťanský stát. Avšak naše století uvidí poslední úsilí tohoto křesťanského státu o zachování převahy. Koncepce na popolitosti věroučného kréda, na jednotě víry spočívajícího feudálního státu, na jehož výhodách se heretici a nevěřící nemohli podílet, je opakem pojmu neutrálního nebo laicistického státu, na kterém byla založena většina současných společností. Antisemitismus představuje jednu stránku boje mezi oběma formami vlády, o nichž zde mluvíme... Žid je živým svědkem zániku státu, který měl za základ teologické principy, o jehož obnově křesťanští antisemité snili. Ode dne, kdy Žid začal zastávat (státně) občanskou funkci, byl křesťanský stát zasvěcen zániku; to souhlasí, a antisemité, kteří říkají, že Židé zničili pojem státu, by mohli ještě větším právem říkat, že vstup Židů do společnosti symbolizoval likvidaci státu, zdůrazňují, křesťanského státu.“**¹⁰⁹

Co je kabbala?

Hebrejské slovo samo o sobě říká tolik, co „předávání“ nebo „tradice“. Ve skutečnosti je kabbala přímým pokračováním Talmudu, jehož už stávající gnostické tendence a prvky dál rozšiřuje na zcela esotericko-okultní učební soustavu, na kompletní „tajné učení“. Její studium je všem Židům pod 40 let věku oficiálně zakázáno! Ze židovské strany se kabbala s oblibou označuje za „mystiku“. Přesto ve skutečnosti není kabbalistická gnose ničím jiným, než satanskou opičí mystikou, tak říkajíc „Zjevením“ Lucifera, opice Boha a „otce lži“ (J 8,44); kdo jí tedy na nějaký způsob uvěří, je neomluvitelný! Ostatně není žádná jiná gnose než kabbalistická – stále znovu pouze *tvrzená* existence pohanské, resp. předžidovské gnose nebyla logicky ještě nikdy prokázána. Je celá řada knih, přičítaných kabbale: vznikaly mezi 6. a 16. stoletím po Kristu. Zednářská symbolika je v zásadě kabbalistické povahy. Zjevný satanismus je nejdůslednějším projevem kabbaly.

- * Potomek rabínů, „Benedikt XVI.“, má pochopitelně jemný smysl pro tuto symboliku. **20. září 1870 dokonale** charakterizovalo konec křesťanského státního útvaru, **papežem osobně řízeného církevního státu**; toho dne oddily **vysokostupňového zednáře** Giuseppe Garibaldiho pronikly ruinami Porta Pia do církevního státu, do Říma, hájeného až do konce papežskými vojáky. A **přesně na den o 140 let později**, 20. září 2010, nechal Ratzinger svého druhého muže

¹⁰⁸ Tamtéž, str. 191.

¹⁰⁹ Tamtéž, str. 176 ad.

ve Vatikánu, tzv. „kardinála-státního tajemníka“ **Tarcisio Bertoneho, veřejně předněst oslavnou řeč na zednářské zničení církevního státu...!**¹¹⁰

Také a zvláště pak v 20. století bylo lze vidět přední mluvčí i aktéry Židovstva jako vždy horlivé – teoretické i praktické – zastánce „kosmopolitismu“, tedy jednosvětové strategie, která po zničení **křesťanských** států samozřejmě usiluje o světový **židovský** stát, protože, jak řekl Ben-Chorin, má již konečně ze „**Sionu**“ vyjít příkaz „**Pána**“...

* Roku 1921 předložil sionistický vůdce **Elijahu Sadinsky** za výslovně tak označený „**koncept ústavy**“ pro **federativní světový stát** pod židovským vedením! Zde je z něj následující doslovný citát: „*Trináctý odstavec – Velká rada národů, článek 1. Společným orgánem všech v oblasti Unie národů je *Velká rada národů*. ... Článek 12. Sídlem Velké rady národů i Spolkové rady je *Jeruzalém*.*“¹¹¹

* O rok později, 1922, se vídeňský vůdce sionistů, Alfred Nossig, nechal slyšet podobně: „A jaká myšlenka oživuje nakonec nacionální židovský socialismus? Jistě žádná jiná, než idea **světového židovského apoštolátu**.“ – „Program moderního *světového socialismu*, jež se ve všech hlavních bodech shoduje s **biblickým socialismem, nám ukazuje cestu**.“ – „Nesmí se také přehlížet, že **Židé** patří k otcům a průkopníkům socialismu, že již jejich prapředci za tyto ideály bojovali. Jestliže **dnes dosáhli vedoucích míst**, je to proto, že nyní **zažíváme předeheru oné mesiánské doby**, v níž se podle slov proroka Zachariáše deset mužů z různých národů chopí cípu pláště židovského muže, a řeknou mu: **„Chceme jít s tebou!**“ Židovské socialisty nelze poměřovat podle počtu, nýbrž podle jejich hodnoty, poslání a zásluh. **Chtějí-li národy skutečně pokročit**, pak musejí odložit svou středověkou nechuť, své reakcionářské předsudky ve vztahu k Židům.“¹¹²

Co jsou marrani

Původem španělský výraz označuje takové Židy, kteří se sice navenek hlásí ke katolické víře, přijali křest a také se formálně podílejí na životě Církve, ba často dokonce usilují o kněžské i biskupské svěcení a nakonec i o vysoké, ne-li přímo nejvyšší církevní úřady, přitom však niterně zůstávají naprosto neobrácení, potají nadále holdují talmudismu resp. kabbalismu a mnohdy nesledují jiný cíl, než systematické oslabování a ničení nenáviděné pravé Církve zevnitř. Potomek devíti rabínů Joseph Ratzinger je toho extrémním příkladem.

* V roce 1945 **židovskému fyziku Albertu Einsteinovi** posloužila atomová pu-
ma jako záminka „svěřit“ její „tajemství **světové vládě**“; navrhl, „aby Spojené státy okamžitě ohlásily svou připravenost předat je světové vládě“. Einstein dále nadhodil: „Protože Spojené státy a Velká Británie disponují tajemstvím atomové bomby, a Sovětský svaz ne, měl by ten být vyzván **vypracovat první koncept ústavy navrhované světové vlády** a předložit jej. (...) To by mělo přispět k rozptýlení nedůvěry, kterou již Rusové pocítují kvůli utajování bom-

¹¹⁰ Srv. „Chiesa viva“, únor 2013, str. 107.

¹¹¹ Elijahu Ben-Zion Sadinsky, *Die nationale Sozietät. Beitrag zur Lösung der Judenfrage im Zusammenhang mit dem allgemeinen nationalen Problem*, Heidelberg 1921, str. 62-65.

¹¹² Alfred Nossig, *Integrales Judentum*, Vídeň – Berlín – New York 1922, str. 9; 44; 79.

by, ve skutečnosti však zabránit, aby se jim dostala do rukou. ... První koncept by jistě nebyl definitivní, ale Rusové mají mít pocit, že **světová vláda** zaručí jejich bezpečnost. (...) **Světová vláda** by měla moc ve všech vojenských záležitostech a potřebuje již jen další, totiž pravomoc vměšovat se do zemí, v nichž je většina utiskována menšinou a vytváří onen druh nestability, vedoucí k válce. (...) **Světová vláda má přednost před mnohem větším zlem války s jejím masovým ničením.** (...) Přesto však musíme co nejrychleji objasnit, že bombu neutajujeme kvůli moci, ale pro **naději, že etablováním světové vlády zachováme mír ve světě, a že uděláme všechno možné pro uvedení světové vlády do života.**¹¹³ Zde to tedy bylo – a přirozeně že prominentním **Židem** – zcela jasně řečeno: Ben-Chorinův již výše citovaný „**bezprostřední cíl mesiánských nadějí ve světový mír**“.

- * V roce 1962 byl někdejší premiér Izraele, **David Ben Gurion**, ještě jednoznačnější. V interview pro americko-židovský časopis „Look“ prorokoval, trochu unáhleně, již na rok 1987 mj. následující: „**V Jeruzalémě Spojené národy – skutečně spojené národy – postaví oltářní schránku proroka, která bude sloužit federované unii všech kontinentů: stane se i sídlem nejvyššího soudního dvora lidstva** k urovnávání všech sporů mezi federovanými kontinenty, jak je prorokováno Izajášem.“¹¹⁴
- * Šest let poté, 1968, nejprominentnější sovětský „disident“, **Žid Andrej Sacharov**, zahrál hlasitě na stejnou notu: „Nyní již nevyhnutelné sblížení kapitalistického a socialistického systému dovoluje doufat, že se podaří vyhnout nevyhlášenému rozštěpení lidstva, které by mohlo vést k jeho zkáze. Sílicí sblížení mezi oběma zeměmi [USA a Sovětským svazem], podpora intelektuální svobody, vědy a hospodářského pokroku by měly **do roku 2000 končit zřízením jediné světové vlády.**“¹¹⁵
- * Roku 1990 stála v jihoafrickém **židovském** časopisu „**The Jewish Chronicle**“ následující teze: „Je již jaksi samozřejmou pravdou, že naši budoucí kolektivní bezpečnost – před hospodářskou, ekologickou i vojenskou katastrofou – lze zajistit jen **urychleným zřízením Jednoho světa.**“¹¹⁶
- * O dva roky později, v květnu 1992, německé noviny velkou fotografií **Michaila Gorbačova** – Žida vlastním jménem **Michail Kohn**¹¹⁷ – doplnily následujícím textem: „Ve Fultonu (Missouri), na historickém místě, **požadoval** bývalý sovětský prezident Michail Gorbačov přijetí Německa a Japonska do Rady bezpečnosti OSN a **zřízení globální vlády všech států.**“¹¹⁸
- * V roce 1995 izraelský **Žid Yehezkel Dror**, politolog a „**poradce izraelské vlády i početných mezinárodních organizací**“ publikoval také v němčině původ-

¹¹³ Albert Einstein in: „The Atlantic Monthly“, listopad 1945, cit. podle: Donn Grand Pre in: „CODE“, listopad 1994, str. 37.

¹¹⁴ Cit. podle: Des Griffin, *Wer regiert die Welt?*, Leonberg 1986, str. 219.

¹¹⁵ Andrej Sacharov in: „Le Figaro“, 23. července 1968, cit. podle: Félix Causas in: „Sous la bannière“ č. 73, září/říjen 1997, str. 25 pozn. 8.

¹¹⁶ „The Jewish Chronicle“, 23. únor 1990, cit. podle: W. G. Finlay in: „The Covenant Message“ (Jižní Afrika) roč. 58, č. 1/březen 1992, str. 11.

¹¹⁷ „Mehr Licht“ č. 5/6 březen 1991.

¹¹⁸ „Esslinger Zeitung“, 8. 5. 1992. Pozn. překl.: Ve Fultonu přednesl roku 1946 W. Churchill proslulý projev, označovaný za počátek „studené války“.

ně anglicky napsanou knihu „Je země ještě ovladatelná? Zpráva pro Club of Rom“. – Důrazně se tam přimlouval za **vynucený vstup všech zemí světa do OSN** a její přestavbu v řádnou „**světovou vládu**“.¹¹⁹

- * V témže roce 1995 domněle „katolický“ ženský časopis představil proslulého rabína: „Dnes je **rabín J. Rayner** rozhodným představitelem liberálního Židovstva... V tomto duchu **rabín Rayner pracuje** ve prospěch **hlavních nadčasových rysů víry**: „... **Jeden Bůh, jeden svět, jedno lidstvo, jeden národ** smlouvy, **jeden cíl; vytvoření** spravedlnosti, soucitu a **míru**.“ Úloha, která podle slov tohoto přesvědčivého rabína „**neponechává místo pro samolibost**“.¹²⁰ – Protože zkratka ještě nebyla definitivně „splněna“...
- * **Dvěma exkluzivně židovskými vydavatelstvími** („The New York Times“ a „The Washington Post“) společně produkovaný „**International Herald Tribune**“ se již řadu let v podtitulu prozíravě nazývá „**Deník světa**“...¹²¹
- * V roce 2002 zahájil institut „**One-World Health**“ svou, ve skutečnosti „globálně“ orientovanou činnost, vybaven „téměř 4,7 milionu dolarů od **Nadace Billa a Melindy Gatesových**“. Multimiliardář **Bill Gates je Žid**.¹²²
- * V roce 2003 bylo oznámeno: Kdo používá německou verzi software Weltnetz und E-Post firmy **AOL-Time-Warner** a (při aktivování pravopisu) zadá pojmy „**vlast** a **otčina**“, dostane následující **oznámení chyby**: „Dojmově přeplněný pojem. Větu přeformulujte. Negativně zatížené výrazy, a zvláště takové, které se pojí s fašismem a válkou, jsou v oficiálních písemnostech nevhodné. Mohou být chybně vykládány.“¹²³ Šéfem na výchovu mentality One World vytvořeného mediálního gigantu **AOL-Time-Warner** byl v té době **Žid Jerry Levin**.¹²⁴

Judaizovaná církev jako horlivý průkopník protikřesťanského světového státu

Eminentní **religiózní** implikace židovských politických světovládných aspirací vyplývají (nehledě na všechno již výše uvedené!) dostatečně z toho, že právě domněle „katolická“, ve skutečnosti však **teologicky totálně judaizovaná** „církev II. vatikánského koncilu“ se stala nejhlasitějším podporovatelem a agentem jí výslovně **politicky, hospodářsky, (multi-)kulturně a (inter-)religiózně nedělitelně viděného „Jednoho světa“**. I zde si uvedeme jen několik příkladů z novější doby, v nichž by ovšem bylo možné pokračovat téměř do omrzení:

- * **1994**: „Noviny papeže“ tučně tištěným titulkem „**Hudba pro Jeden svět**“ ohlašují festival v Assisi a závěrem prohlašují, že Jan Pavel II. je „**apoštolem „Jednoho světa“**“...!¹²⁵

¹¹⁹ Srv. podrobnou recenzi knihy, vydané v Mnichově u Bertelsmanna, od Friedricha Romiga in: „Junge Freiheit“, 8. 12. 1995, str. 15.

¹²⁰ Anne Möllers in: „Frau & Mutter“ č. 5/1995, str. 22.

¹²¹ Zpráva dpa in: „Deutsche Tagespost“, 9. 11. 1996.

¹²² „Share international“ č. 8, říjen 2002, str. 31.

¹²³ „Toko Zeit-Kompaß“ č. 17/2003.

¹²⁴ Srv. např. „Deutsche Tagespost“, 13. 1. 2001.

¹²⁵ „L'Osservatore Romano“, 14. 1. 1994, str. 5.

- * **1994:** Ve Frankfurtu nad Mohanem „prominenti, děti i mládež“ po celé týdny tam s mottem „**1000 barev – Jeden svět**“ malují obrázky „o soužití Němců a cizinců“ na kusy plátna, které složené „dohromady tvoří více než dva tisíce metrů látky“ a jsou veřejnosti představovány na nábřeží Mohanu. Tisk církve II. vatikánského koncilu k tomu dále sděluje: „**Podnět k malířské akci dala katolická církev.** Koncem srpna ji odstartovali **biskupové Kamphaus, Lehmann, Spital a Schlembach**, a osobně pomalovali kusy plátna.“¹²⁶
- * **1995:** „Katolicko“-ekumenické hnutí „Fokolare“, Janem Pavlem II. již po celé čtvrtstoletí při každé vhodné příležitosti vychvalované, povzbuzované a k dalším „činům“ pobízené, v Římě, tedy přímo před očima nejvyššího „apoštola Jednoho světa“, inscenuje „pro mládež **všech náboženství**“ velkolepý festival s mottem „**Mládež za jeden spojený svět**“. Současně se již oznamuje, že na příště budou až do roku 2000 „**každoročně** pořádány „týdny aktivit **za jeden spojený svět**“.“¹²⁷
- * **1996:** Biskupský úřad péče o mládež diecéze Augsburg zve téměř 2 000 mladých „na festival přátelství do kláštera St. Ottilien... Mladí lidé se tam mají seznámit s „multikulturní rozmanitostí“ v „**Jednom světě**“... Religiózní podniky jsou na festivalu naplánovány spíše jen okrajově. Biskupský úřad pro mládež si přeje, aby se mladí lidé setkáním posilovali ve víře“.¹²⁸ – Co je to za „**víru**“, ne-li **židovsko-naturalistická**, na **pozemský svět univerzální spásy a krásnějšího života** orientovaná s (v nejlepším případě!) neurčitým „Bohem“, a je navíc vyznávána „**spíše jen okrajově**“?
- * **1996:** Zdánlivý „papež“ údajně „katolické církve“ si ve „své“ (uzurpované) letní rezidenci Castel Gandolfo osobně vyslechl koncert „**Hudební akademie za Jeden svět** (Academia Musicae **pro Mundo Uno**)“ a následně přednesl „srdečné blahopřání festivalu „**Hudba za Jeden svět**“, probíhajícím v těchto dnech v Římě“.¹²⁹
- * **1996:** Jak „noviny papeže“ znovu informují, a to ne ledaskde, nýbrž hned na titulní straně, limburský „**biskup**“ **Franz Kamphaus** právě připomíná „společenské utváření budoucnosti v „**Jednom světě**“.“¹³⁰
- * **1997:** Tentýž „biskup“ podporuje „svým jménem“ ve velkém inzerátu („FAZ“ 11. 7. 97) výzvu k darům „Německé nadaci světového obyvatelstva“ v Hannoveru, která vzhledem k údajnému „rapidnímu růstu světového obyvatelstva“ řídí „příkladné pilotní projekty v rozvojových zemích: „Sexuální osvěta“ a „přístup k antikoncepci“... **Kamphaus je z inzerce citován:** „V moři chudoby, zaostalosti, ničení životního prostředí a růstu světového obyvatelstva nelze udržet žádný ostrov blahobytu, a my všichni máme svou povinnost: **Jde o jeden svět**.“ Za „ultrakonzervativní“ považovaná organizace církve II. vatikánského koncilu nadšeně prezentuje událost ve svém listu – ovšem jen kvůli „biskup-

¹²⁶ Zpráva KNA in: „Deutsche Tagespost“, 5. 10. 1994.

¹²⁷ „fraktur“, 18. 6. 1995, str. 6.

¹²⁸ „Deutsche Tagespost“, 18. 7. 1996.

¹²⁹ Oficiální zpravice *Jana Pavla II.* po koncertním večeru „Hudby pro Jeden svět“ v Castel Gandolfo 28. července, in: „L'Osservatore Romano“, 23. 8. 1996, str. 3.

¹³⁰ „L'Osservatore Romano“, 9. 2. 1996, str. 1.

ské“ podpoře sexuální výchovy a antikoncepce; na „**Jednom světě**“ neshledává **nic sebezmeně nesprávného**...¹³¹

- * **1997:** Dlouholetý vedoucí „biskupské“ pomocné instituce „Misereor“ poželhal zvěčnělému. A znovu „**biskup**“ **Franz Kamphaus** „oceňuje“ v oficiální tryzně „angažovanost“ zemřelého „za spravedlivý a života důstojný svět. Jednatele Misereor zaměstnávala otázka, jak si Německo a **Jeden svět** zachovají schopnost budoucnosti“.¹³²
- * **1997:** „**Biskup**“ **Kamphaus** pokračuje v masivní kampani za One World, která je současně kampaní jeho „biskupských“ spolubratrů i jejich římské „nejvyšší hlavy“: „Bez uplatňování **lidských práv** nemá ‚Jeden svět‘ šanci, řekl **Kamphaus první vánoční den** v limburském dómu.“¹³³
- * **1997:** Rovněž tak bavorský premiér Edmund Stoiber uznává „biskupskou“ pomocnou organizaci „Misereor“ (samozřejmě **pochvalně!**) za agenturu na podporu židovsko-zednářského Jednoho světa: „Kdo **přispívá na biskupskou pomocnou organizaci**, ten **dává své peníze také** na lidskou tvář naší planety i na budoucnost našich dětí v **Jednom světě**.“ Je doslova citován, aniž by se proti tomu někdo ozval.¹³⁴
- * **1998:** Také „Katolický svaz německých žen“ (**kdf**) u příležitosti 40 let trvání **gratuluje** instituci „Misereor“ k jejím aktivitám pro One-World. Konkrétně píše: „Misereor svou vzdělávací práci, zaměřenou na rozvoj, vytýčila mezníky a nikdy nepolevila ve svých snahách o **přidrzení ostatních k odpovědnosti za Jeden svět**.“¹³⁵
- * **1998:** Rovněž „**německými biskupy**“ reprezentovaný misijní podnik „Missio“ nyní hlásá víru v **Jeden svět**: „Novým fondem, uloženým u Missio/Mnichov, **budou podle požadavků podporovány jednosvětové iniciativy**, které obdrží peníze na **informační, koordinační a osvětovou práci**.“¹³⁶
- * **1998:** „Německý katolicismus má skrze **93. Den německých katolíků** v Mothuči od 10. do 14. června dostat „**nové obsahy a cíle**“. Oznámili to prezident **ZdK Hans Joachim Meyer** a **předseda „německé biskupské konference“ Karl Lehmann**. Mezi několika málo jimi **jmenovitě uvedenými** „novými obsahy a cíli“ figuruje bezprostředně po – rovněž jen čistě světsky chápaném! – „zachování stvoření“ téma „společenství národů, Evropa a **Jeden svět**“.¹³⁷
- * **1998:** Údajně stále ještě „katolický“ řád „**Salesiánů Dona Bosca**“ (SDB) otvírá v Bonnu zcela neskrývaně tak nazvaný „**Jednosvětový dům**“ a nechává jej veřejně „vysvětit“ Arnoldem Pollem, „**šéfem Papežské misie dětí (PMK)**“.¹³⁸
- * **1998:** „**Münsterský biskup**“ **Reinhard Lettmann** přebírá štafetu od limburského kolegy. Vyzývá své ovečky k finanční pomoci pro záplavami postižené

¹³¹ „FMG-Information“ č. 63, prosinec 1997 (časopis domněle ultrakonzervativního sdružení „Freundeskreis Maria Goretti“).

¹³² Zpráva KNA in: „Deutsche Tagespost“, 17. 5. 1997.

¹³³ „Deutsche Tagespost“, 30. 12. 1997

¹³⁴ „Deutsche Tagespost“, 18. 2. 1997.

¹³⁵ Zpráva KNA in: „Deutsche Tagespost“, 24. 2. 1998.

¹³⁶ „Prisma Informationsdienst“, 2. 5. 1998, str. 4 ad.

¹³⁷ „Rhein-Lahn-Zeitung“ (Koblenz) 9./10. 4. 1998.

¹³⁸ Zpráva KNA in: „Deutsche Tagespost“, 25. 8. 1998.

země Střední Ameriky a odůvodňuje to doslova takto: „Naše peněžní dary jsou známkou živé solidarity v Jednom světě...“¹³⁹

- * **2000:** „Papežská rada pro laiky“ pořádá v Římě veliký mezinárodní kongres... V jeho rámci mluví také generální představený Mezinárodního Kolpingova díla, prelát Heinrich Festing“... Jako jeden z několika jeho hlavních bodů pro „hodnověrnou evangelizaci na počátku 3. tisíciletí“ doslova uvádí: „**Napomáhat budování ‚Jednoho světa‘**, v němž by všichni lidé mohli žít ve spravedlnosti a míru.“¹⁴⁰ – Ví tedy, že jiní (**kdo by to asi mohl být, že?**) již na zlověstném Jednom světě pracují, a chce při tom „pomáhat“. Všichni jeho posluchači jsou s návrhem samozřejmě zcela srozuměni.
- * **2001:** Po roce 1990 nově vytvořená „biskupská“ podpůrná instituce pro země bývalého sovětského bloku „Renovabis“ se nyní rovněž ukazuje jako **religiózně zcela neurčitá agentura One World**. Její manažér, údajný „jezuitský páter“ Eugen Hillengass, prohlašuje: „Partnerství není jen ústřední žádostí Renovabis – partnerství se dnes stalo **klíčovým pojmem** pro pochopení **vztahů mezi lidmi** na severu a na jihu, na západě i na východě. Lidé různého **církevního, sociálního i kulturního původu** si vyměňují vlastní schopnosti a utvářejí svou **sounáležitost v Jednom světě**.“¹⁴¹ – Zde již s téměř nekončící kronikou raději ustaneme.

Odporovat světovému protikřesťanskému státu židovského Pseudomesiáše je striktní povinností – bude-li třeba, až k mučednictví!

Podle nezfalšované římsko-katolické víry Bohočlověk Ježíš Kristus v **žádném případě** nepřišel (a stejně tak nezaložil svou jediné pravou církev) pro „**sjednocení**“ celého lidstva, nýbrž právě naopak přišel stavět je po celá staletí před stále stejné zásadní rozhodnutí, které je také ustavičně rozděluje do nepřátelských stran: rozhodnutí **pro** nebo **proti** Němu a Jeho pravé Církvi. Nový zákon tuto pravdu o **nevyhnutelném rozštěpení** lidstva na **adepty a protivníky**, na **přátele a nepřátele Ježíše Krista** učí zcela jednoznačně na nespočetně mnoha místech. Ocitujeme si z nich alespoň několik málo:

- * „... Hle, tento jest ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a na znamení, jemuž budou odpíratí“ (L 2,34).
- * „Jeho vějička je v ruce jeho, i vyčistí svůj mlat a shromáždí svou pšenici do obilnice, plevy však bude páliti ohněm neuhasitelným“ (Mt 3,12).
- * „Vydá pak bratr bratra na smrt a otec dítě své, a povstanou děti proti rodičům a budou je zabíjeti, a budete v nenávisti u všech pro jméno mé“ (Mk 13,12-13).
- * „Ze synagogy své vyloučí vás, ano přichází hodina, že každý, kdo vás zabije, bude se domnívati, že tím slouží Bohu. A to vám učiní, poněvadž nepoznali Otce, ani mne“ (J 16,2-3).
- * „Slovo o kříži jest totiž pošetilostí pro ty, kteří hynou, pro ty však, kteří se zachraňují, tj. pro nás, jest mocí Boží“ (1 K 1,18).

¹³⁹ Zpráva KNA in: „Deutsche Tagespost“, 14. 11. 1998.

¹⁴⁰ „L'Osservatore Romano“, 8. 12. 2000, str. 6.

¹⁴¹ Cit. podle: Anja Kordik in: „Die Tagespost“, 18. 12. 2001.

- * „Proto praví Písmo: ‚Já jsem to, kdo za základ položil na Sionu kámen, kámen osvědčený, úhelný a drahý; kdo v něj věří, nebude zmařen‘ [Iz 28,16]. Pro vás, kdo v něj věří, je cenný; nevěřícím je však ‚kamenem, jež zavrhli stavitelé, ale stal se kamenem úhelným‘ [Ž 118,22] a ‚kamenem úrazu a skálou pohoršení‘ [Iz 8,14]. Ti však, kteří slovu nevěří, na něj narážejí; k tomu jsou též ustanoveni“ (1 P 2,6-8).
- * „Všeliký duch, jenž vyznává Ježíše Krista příšlého v těle, jest z Boha, a žádný duch, jenž nevyznává Ježíše, z Boha není. To jest (duch) Antikristův, o němž jste slyšeli, že přijde, a nyní již je na světě“ (1 J 4,2-3).
- * „Také jsem uviděl trůn veliký, bílý, a toho, jenž na něm seděl; před jeho obličejem zmizela země i nebe a nenalezlo se pro ně místo. A uzřel jsem mrtvé, veliké i malé, ani stojí před trůnem; i otevřely se knihy, též jiná kniha byla otevřena, to jest (kniha) života, a mrtví byli souzeni z toho, co bylo napsáno v knihách, podle skutků svých. ... A kdo nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do jezera ohnivého“ (Zj 20,11-15).

„Jeden svět“ tedy nemůže být ani v tomto, ani v budoucím světě, protože křesťanství a protikřesťanství, nebe a peklo, jednak existují současně a vedle sebe, jednak se však vzájemně **kategoricky vylučují!** Podle toho také Církev učí, abychom se zde na zemi rozhodli pro jeden z obou táborů, totiž pro tábor Ježíše Krista, a to pod hrozbou ztráty věčné blaženosti.

- * Podle **sv. církevního Otce Aurelia Augustina** stojí nesmiřitelně proti sobě nyní jako odedávna dvě „města“: nebeské město Boží resp. jeho věrní, a pozemské město Satana, resp. jeho služebníků: „Obě města tedy plodí také dva druhy lásky, a sice pozemskou lásku k sobě samému až k opovrhování Bohem, a naproti tomu nebeskou lásku k Bohu až k opovrhování sebou samým. A konečně první se chválí v sobě, druhé však v Bohu. Ono touží po cti od lidí, toto však oslavuje a chválí Boha, který zná svědomí člověka.“¹⁴²
- * Ve svých světoznámých, mnoha papeži stále znovu chválených a důtklivě doporučených „exerciciích“ neboli „duchovních cvičeních“, vyzdvihuje **sv. zakladatel řádu, Ignác z Loyoly**, čtvrtý den „rozjímání nad oběma korouhve-mi“. Máme rozvážit, „jak Kristus volá a přeje si všechny shromáždit pod svou korouhev, a naopak zase Lucifer pod svou“. Máme si představit obě protikladná dějiště: „Zde vidíme velký polní tábor v obvodu Jeruzaléma, kde dlí nejvyšší velitel dobra, Kristus, náš Pán; a druhý tábor v okolí Babylonu, kde se nachází náčelník nepřátel, Lucifer.“ A konečně máme „prosit o rozpoznání podvodů a klamů, o pomoc [našeho] uchování před nimi, o poznání pravého života, jež nám ukazuje nejvyšší a pravdomluvný velitel [Kristus], máme prosit o milost Jež následovat“.¹⁴³

Postavit se pod korouhev Ježíše Krista a Jeho pravé Církve však současně nevyhnutelně také znamená přijmout odvážně a vytrvale boj proti Kristu nepřátelskému táboru Satana a jeho synagogy (srv. Zj 2,9; 3,9). Naším ideálem jako skutečně věřících katolí-

¹⁴² Svatý Augustinus, *De civitate Dei* 14,28, cit. (v překladu) podle: M. J. Rouet de Journel, *Enchiridion patristicum. Loci ss. patrum doctorum scriptorum ecclesiasticorum*, 8. a 9. vyd. Freiburg im Breisgau 1932, str. 579 (č. 1763).

¹⁴³ Svatý Ignác z Loyoly, *Die Exerzitien. Übertragen von Hans Urs von Balthasar*, 9. vyd. Einsiedeln 1986, str. 39.

ků může být pouze ten, který nám již ukázal **papež Pius XI.** ve své velké encyklice o **Kristu Králi „Quas primas“** z roku 1925: obrana a šíření Kristova království nejen v jednotlivých duších, nýbrž i ve společnosti, v samotných státech.

- * Hned v úvodu učitelského listu papež Pius XI. připomíná, co již ve své nástupní encyklice z roku 1923 otevřeně vyhlásil: „Nejenže celý ten příval zla dopadl na svět, protože většina lidí Ježíše Krista a Jeho posvátný zákon vyhostila ze svých životních zvyklostí, z rodinného společenství i z charakteru státu; nýbrž i proto, že pro trvalý mír mezi národy nezasvitne jistější paprsek naděje, dokud budou jednotlivci i státy popírat a odmítat svrchovanost Našeho Spasitele... Právě proto připomínáme, že je třeba hledat Kristův pokoj v království Kristově, a slavnostně prohlašujeme, že se o to chceme co možná zasazovat“.
- * Dále papež učí, jak z dvojí, totiž z božské i lidské povahy Krista, vyplývá, „nejenže musí být Kristus uctíván anděly i lidmi jako Bůh, nýbrž také že Kristu jako člověku jsou v poslušnosti podřízeni andělé i lidé: tedy již na základě hypostatického sloučení má Kristus vladařskou moc nad celým stvořením“.
- * Z toho však dále plyne: „Panování našeho Spasitele zahrnuje tedy všechny lidi. V této souvislosti si rádi připomínáme slova Našeho předchůdce nehynoucí paměti, Lva XIII.: *Jeho vláda totiž zahrnuje nejen národy katolického vyznání, a také ne pouze lidi, očištěné křtem svatým a tím alespoň právně příslušející k církvi, ať už ti v důsledku nějakého bludného pojetí sešli na scestí, nebo jsou rozkolem či roztržkou odděleni od společenství lásky, nýbrž spíše zahrnuje také velmi mnoho těch, kteří jsou bez křesťanské víry. Je tedy zcela a jasně pravdivé: moci Ježíše Krista podléhá úhrn lidského pokolení. V tomto ohledu také není naprosto žádný rozdíl mezi jednotlivcem, rodinným svazkem a státní společností, protože do jednoho společenství sloučení lidé jsou neméně v Kristově moci, než jednotlivci.“*
- * A konečně nás také papež výslovně upomíná na naši svatou povinnost: „Je věcí katolíků činně napomáhat k brzkému návratu světa ke Kristu. ... Nechť věřící všeobecně dospějí k poznání, že pod korouhví Kristovou musejí být stejně stateční a vytrvalí jako ve vojenské službě: potom se, naplnění ohněm apoštolské horlivosti, budou podle svých sil snažit Bohu vzdálené nebo nevědomé duše znovu sjednotit se svým Pánem, a Jeho práva hájit a chránit. ... Čím ostudněji je největší lásky hodné jméno našeho Spasitele v internacionálních shromážděních a parlamentech zamlčováno, tím hlasitěji je musíme zvěstovat, tím více je my musíme všude potvrzovat a zdůrazňovat královskou důstojnost i královskou moc Krista.“¹⁴⁴

Tento jasný papežský příkaz chce vydavatel se svými autory poslušně následovat. Avšak s **„potvrzováním a zdůrazňováním královské důstojnosti a královské moci Krista“** musí nezbytně také **odmítat a potírat** naprosto tomu odporující světovládné snahy a intriky židovského (ale i každého jiného!) protikřesťanství a jeho mnoha frontových organizací, zvláště pak zednářstva a „církve II. vatikánského koncilu“!

¹⁴⁴ Papež Pius XI., apoštolský okružní list „Quas primas“ z 11. prosince 1925 o ustavení svátku Našeho Pána Ježíše Krista Krále... („Freude an der Wahrheit“ č. 22), rozšíř. a dopl. nové vyd. (pořídil Karl Haselböck), Vídeň 1989, str. 3, 10 ad., 14, 21 ad.

Kdo se naopak opovážuje zesměšňovat a odsuzovat „protizednářské štvání“, „nenávisť k Židům“ a podobně, ten se již takovým zlomyslným překrucováním pojmů dostatečně projevuje jako **nepřítel Ježíše Krista**.

Ne, nikdy neuznáme, že 2 a 2 by byly něco jiného než 4!

Ne, my falešné, judaizované a pozednářštěné „církvi koncilu“ nikdy neuvěříme absurdní lži, že bílé je najednou černé (a naopak), že křesťanské je náhle židovské, že věčná spása je rázem už jen časné, pozemské blaho, a že pokojem Kristovým je najednou jej tak nenávidící svět!

Bezvýhradně dáváme přednost zachování věrnosti našemu božskému Králi Ježíši Kristu a Jeho jediné pravé Církvi, pamětlivi Jeho neklamného příslibu: „**Bud' věrný až do smrti, a dám ti korunu života!**“ (Zj 2,10).

Ustavičně pokorně voláme Jeho nejsvětější Matku, Pannu Marii, prostřednici všech milostí, aby nám u trůnu Nejsvětější Trojice vyprosila **nesmírnou milost této věrnosti až do smrti**.

* * *

Potomek rabínů při světovém „interreligózním“ modlitebním setkání v Assisi (27./28. října 2011); vpravo od něj jeho neskrývaný souvěrec, rabín David Rosen.

Potomek rabínů v důvěrné rozmluvě se svým pravým souvěrcem, rabínem Davidem Rosenem. Co zde asi tak zase vymýšlejí?

Potomek rabínů v kolínské synagoze (19. srpna 2005). Přišel tam přesně v pátek ve dvanáct hodin – ve chvíli ukřižování JEŽÍŠE KRISTA!

Potomek rabínů v římské synagoze (18. ledna 2010) mezi samými rabíny, nenávidícími JEŽÍŠE KRISTA.

Potomek rabínů s izraelským premiérem Ehudem Olmertem (13. prosince 2006). Ještě sv. Pius X. sionistovi Theodoru Herzlovi zdůraznil: „Církev nemůže respektovat Židy, protože neuznávají KRISTA.“

Potomek rabínů s prezidentem Světového židovského kongresu Ronaldem E. Lauderem (8. října 2007). Copak asi vymýšleli ti dva, zjevný a skrytý nepřítel KRISTA?

Potomek rabínů s britským vrchním rabínem Jonathanem Sacksem. Copak asi spolu domlouvali dva vysoce zasvěcení předáci protikřesťanského talmudského kabbalismu?

Potomek rabínů s vrchním rabínem Itálie Ricardem Di Segnim. Zjevně si oba nepřátelé Krista měli mnoho co říci a skvěle si rozuměli.

Potomek rabínů s rabínem Arthurem Schneierem v New Yorku (18. dubna 2008). O čem se tak mohli radit?

Potomek rabínů s rabínem Jackem Terpinsem; v pozadí rabín David Rosen s cynickým úsměvem. Co asi tak spolu vyspekulovali?

Potomek rabínů s bývalým vrchním italským rabínem Elio Toaffem. Oba nepřátelé KRIS-TA se cítí být již blízko cíle, jak prozrazuje jejich výmluvný pohled.

Potomek rabínů s rabínem Choenem. Zjevně je mnohé k projednávání na vysokých místech „Satanovy synagogy“ (Zj 2,3).

Potomek rabínů s americkým rabínem Jacobem Neusnerem. O čem se tak asi mohli „domlouvat“?

Potomek rabínů se „modlí“ u Zdi nářků (12. květen 2009). „Truchlí“ tedy nad zničením jeruzalémského chrámu, přestože je JEŽÍŠ KRISTUS předpověděl – jako trest za nevěru Židů, kteří JEJ zatvrzele nechtěli uznat a přijmout za přislíbeného Spasitele!

Potomek rabínů s kabbalisticko-satanským signálem, prozrazujícím vysoký stupeň jeho zasvěcení.

Potomek rabínů se stejným signálem.

Komprimovaný přehled židovsko-zednářského spiknutí proti oltáři a trůnu, Církvi a svobodným národům s cílem zřízení protikřesťanské jednosvětové diktatury.

Pečlivě shromážděná, jednoznačná dokumentace spolehlivých faktů, jaká by se ve své kompaktnosti a přesvědčivosti jen stěží našla jinde.

Vzdor množství informací (více než 140 exaktních pramenných dokladů) čtivé dílo, náležitě uspořádané myšlenkově i chronologicky.

Zvláště vhodné k sdělování dosud nic netušícím současníkům.